

13 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ 2022

† Κυριακή ΙΓ' Λουκά.

(Τελώνου και Φαρισαίου).

Μαρτινιανού Όσιου (ε' αϊ.), Άκύλα και Πρισκίλλης (+68),
Ευλόγιου Άλεξανδρείας (+607).

Ύψος α'. Έωθινόν α'.

* * * * *

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ

Μετά τόν Έξάψαλμον,

Συναπτή μεγάλη, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ότι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

Ύψος $\frac{4}{9}$ Πα ρ

Θ ε ο ς Κυ ρι ο ς και ε πε φανεν η μιν $\frac{\Delta}{9}$ ευ λο

γη με νος ο ερ χο μενοςεν ο νο μα τι Κυ ρι ου $\frac{\pi}{9}$

Στίχ. α'. Έξομολογεΐσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Στίχ. β'. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἡμυνάμην αὐτούς.

Στίχ. γ'. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἐστι θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

Θ ε ο ς Κυ ρι ο ς και ε πε φανεν η μιν $\frac{\Delta}{9}$ ευ λο

γη με νος ο ερ χο μενοςεν ο νο μα τι Κυ ρι ου $\frac{\pi}{9}$

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ

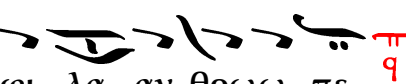
Τὸ Άναστάσιμον.

Τ ου λι θου σφρα γι σθεν τος υ πο των Ι ου δαι ων

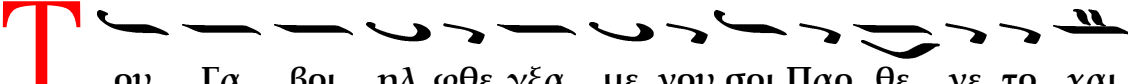

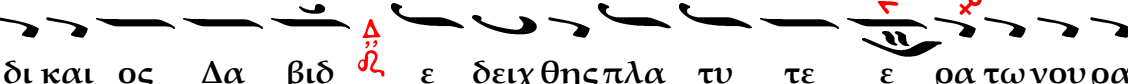

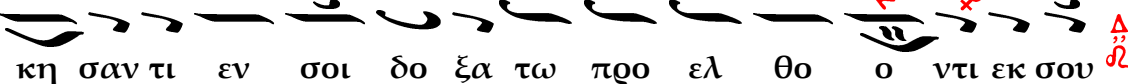
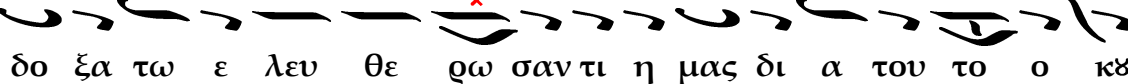
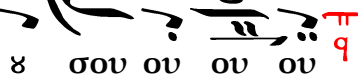
και στρα τι ω των φυ λα σσον των το α χραν τον σου σω ω

μα $\frac{\Delta}{9}$ α νε ε στης τρι η με ρος Σω τη ρ δω ρου με

νος τω κο σμωτην ζωην δι α του το αι δυ να α $\frac{\pi}{9}$

 μεις των ουρανων εβων σοι ζωοδοοτα

 δοοξατη αναστασει σου Χριστε δοοξατη

 βασιλει α σου δοοξατη οικονομια σου μο νε

 φιλανθρωω πε

Δόξα. Τὸ αὐτό. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Tου Γαβριηλ φθεγξαμενου σοι Παρθενε το χαι

 ρε συντηφωνη εσαρκου τοτων ολων Δε

 σποοτης εν σοι τη αγια Κιβωτω ως εφη ο

 δικαιος Δαβιδ εδειχθησπλατυτε ερατωνουρα

 νων βαστασασα τον Κτιστην σου δοοξατω ενοι

 κησαντι εν σοι δοξατω προελθο οντι εκ σου

 δοξατω ελευθερωσαντι ημας δια του τοοκ

 υ σου ου ου ου

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

[Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Ἄμωμος]
Μετὰ τὴν ἀ΄ Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος Ἱ Κε - ς

Τὸν τὰ φον σου Σω τηρ σρα τι ὦ ται τη ρὲν τες νε
κροι τη ασ τρα πη του ο φθε ντος Αγ γε λθ ε
γε νο ντο κη ρυ υτ το ντος Γυ ναι ξι την α
να α στα σιν Σε δο ξα α ζο μεν τον της φθο ρας
κα θαι ρε την σοι προ σπι ι πτο μεν τω α να στα
ντι εκ τα φθ και μο νω Θε ω η μων
Δόξα.

Σταυ ρω προ ση λω θεις ε κου σι ως οι κτι ρμον εν
μνη μα τι τε θεις ως θνη τος ζω ο δο τα το
κρα τος συ νε ε τρι ψας δυ να τε τω θα
να α τω σου σε γαρ ε ε φρι ξαν οι πυ λω ροι
οι του Α δου συ συν η η γει ρας τς απ αι ω
νος θανονταςως μο νος φι λανθρωπος
Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Μη τε ρα σε Θε ου ε πι στα με θα παν τες

Παρ θε νον αλ η θως και με τα το κον φα νει σαν
 οι πο θω κα τα φε ευ γον τες προς την σην α γα
 θο ο τη τα σε γαρ ε ε χο μεν α μα ρτω λοι
 προ στα σι αν σε κε κτη η με θα εν πει ρα σμοις
 σω τη ρι αντην μο νην Πα να μω μον

Μετὰ τὴν β΄ Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος α΄. Τοῦ λίθου σφραγισθέντος.

Ἦχος ἧ Πα ρ

Γυ ναι κες προς το μνη μα πα ρε γε νον το ορ θρι
 αι και αγ γε λι κην ο πα σι αν θε α σα α με ναι
 ε τρε μον ο τα φος ε ξη στρα πτε ζω ην το θα αυ
 μα κα τε πλητ τεν αυ τας δι α του το α πελ θου
 σαι τοις μα θη ταις ε κη ρυττον την ε γε ρσιν τον Α δην
 ε σκυ λευ σε Χρι στος ως μο νος κραται ος και δυ να τος
 και φθα ρεν τας συ νη γει ρε παν τας τον της κα τα κρι σε
 ως φο βον λυ σας δυ να α μει Σταυ ρου

Δόξα.

Ετω Σταυ ρω προ ση λω θεις η ζω η των α παν

των και εν νε κροισ λο γι σθεις ο α θα να τος Κυ ρι ος
α νε στη στρι η με ρος Σω τη ρ και η γει ρας Α δα μ
εκ της φθο ρας δι α του το αι Δυ να μεις των ου ρα
νων ε βο ων σοι Ζω ο δο τα δο ξα τοις σοις πα
θη μα σι Χρι στε δο ο ξα τη Α να στα σεις ου
ξα τη συ γκα τα βα σεις ου μο νε φι λα αν θρω ω πε

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Ἦχος ♯ Κε ϑ

Μα ρι α το σε πτον του Δε σπο του δο χει ον
να στη σον η μας πε πτω κο τας εις χα ος
νης α πο γνω ω σε ως και πται σμα των και
θλι ι ψε ων συ γαρ πε ε φυ κας α μα ρ τω λων σω τη
ρι α και βο η θει α και κρα ται α προ στα σι α
και σω ζεις τους δου λους σου

Εὐλογητάρια σύντομα, Ἦχος ♯ Κε ϑ

Ευ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα δι

και ω μα τα σθ^{u q}

Tων Α γγε ε λων ο δη η μος κα τε πλα α γη

ο ρω ων σε εν νε κροις λο γι σθεντα^{u q} τϑ θα να α

τϑ δε Σω ω τε ρ την ι σχυ υν κα θε λο ον τα και συν

ε αυ τω τον Α δαμ ε γει ραν τα^{u q} και εξ α δϑ

παν τας ε λευ θε ρω ω σα αν τα^{u q}

Eυ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα δι

και ω μα τα σθ^{u q}

Tι τα μυ ρα συμ πα θως τοις δα κρυ σι^{v' u q} ω μα θη

τρι αι κη να τε^{u q} ο α ζρα πτων εν τω τα φω Α

γγε λος προ σε φθε γγε το ταις μυ ρο φο ροις^{u q} ι δε τε υ

μεις τον τα α φον και η σθη τε^{u q} ο Σω τη ρ γαρ ε

ξα νε ε στη τϑ μνη μα α τος^{u q}

Eυ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα δι

και ω μα τα σθ^{u q}

Λι ανθρω ι μυ ρο φο ροι ε δρα μον προς το μνη

μα σθ θρη νο λο γησαι ^{u q} αλλ ε πε στη προς αυ τας ο

Α γγε λος και ει ει πε θρη νθ ο και ρος πε παυ ται

μη κλαι ε τε ^{u q} την α να στα σιν δε Α πο στο λους ει ει

πα α τε ^{u q}

Ε υ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα δι

και ω μα τα σθ ^{u q}

Μ υ ρο φο ο ροι γυ ναι αι κες με τα μυ υρων

ελ θη σαι προς το μνη η μα σθ Σω τη ρ ^{u q} εν η χθ ον

το Α γγε ε λθ προς αυ τα ασ φθε γγο με ε νθ τι με

τα νε κρων τον ζων τα λο γι ζε σθε ^{u q} ως Θε ος

γα ρ ε ξα νε ε στη τθ μνη η μα α τος ^{u q}

Δ ο ξα Πα τρι ι και Υι ω ^{v' z} και Α γι ω Πνευ μα

τι ^{u q}

Π ρο σκυ νθ ο μεν Πα τε ε ρα και τον τθ ο τθ

Υι ο ον τε και το Α α γι ον Πνευ μα ^{u q} την α γι ι

αν Τρι α α δα εν μι α α τη ου σι ι α συν τοις

Σε ρα φειμ κρᾶζοντες το Α α γι ος Α γι ος ^{υ ρ} Α

γι ος ει Κυ ρι ι ε ^{υ ρ}

Κ αι νυ υν και α ει και εις τῃς αι ω ναςτων

αι ω νων α μην ^{υ ρ}

Ζ ω ο δο ο την τε κῶ ς σα ε λυ τρω σω Παρ

θε ε νε τον Α δα αμ α μαρ τι ας ^{υ ρ} χαρ μο νη ην δε

τη Ε ευ α α ντι λυ υ πης πα ρε ε σχες ρευ σαν τα

ζω ης ^{ν'} ^{ζζ} ι θυ νε προς ταυ την δε ^{υ ρ} ο εκ σῶ σαρκω θεις

Θε ος και αν θρω ω πος ^{υ ρ}

Α λλη λῶ ἱ α Α λλη λῶ ἱ α ^{ν'} ^{ζζ} Α λλη λῶ

ἱ α δο ο ξα σοι ο Θε ος ^{υ ρ} (δεις)

Τὸ τρίτον

Α λλη λῶ ἱ α Α λλη λῶ ἱ α ^{ν'} ^{ζζ} Α λλη

λῶ ς ἱ ἱ α δο ο ξα σοι ο Θε ο ο ο ο ο ος ^{υ ρ}

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ἐπι ηὐλόγηταί Σου...

ΥΠΑΚΟΗ, ΑΝΑΒΑΘΜΟΙ, ΠΡΟΚΕΙΜΕΝΟΝ

Ἡ Ὑπακοή. Ἦχος α'.

Ἦ τοῦ ληστοῦ μετάνοια, τὸν Παράδεισον ἐσύλησεν, ὁ δὲ θρῆνος τῶν Μυροφόρων τὴν χαρὰν ἐμήνυσεν· ὅτι ἀνέστης Χριστὲ ὁ Θεός,

παρέχων τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Οἱ Ἀναβαθμοί.

Ἦχος ᾠ Πα ρ

Ἀντίφωνον Α

Ε ν τῷ θλιβεσθαι με εἰσακουσον μου τῶν ὀδυνῶν Κυρίου σοὶ κράζω

Τ οῖς ἐρημικοῖς ἀπανστος ὁ θεὸς ποθοῦσ ἐγγίνεται ^Δκόσμου οὐσι τουμαται αἰου ἐκ τοῦ οὐρανό

^Χ**Δ** ὁ ξα Πατρι καὶ Υἱὼ καὶ Ἀγιῶ Πνεύματι ^Δκαὶ νυν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων ἀμην ^Δ

Α γιῶ Πνεύματι τιμῆ καὶ δόξας περ Πατριπρεπεία καὶ Υἱὼ διὰ τοῦ τοῦ ἁσώμεντη τριὰ διμονοκράτορι ἀ

Ἀντίφωνον Β

Ε ἰς τὰ ὀρητῶν σὺν ὑψώσας με νόμων ^Δἀρεταῖς ἐκλαμπρυνὸν ὁ θεὸς ἵνα ὑμνωσῇ

Δ ἐξία σου χειρὶ λαβὼν σὺ Λογεφύλαξον

με φρουρησον μη πυρ με φλε ε ξη της α μαρ τι
ας

Χ Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ
μα τι και νυν και α ει και εις τους αι ω ναστων
αι ω νων α μην

Α γι ω Πνευ μα τι πα σα η κτι σις και νου ργει
ται πα λιν δρο μου σα εις το πρω ω τον ι σο σθε
νε ες γαρ ε στι Πα τρι και Λο γω

Ἀντίφωνον Γ'

Ε πι τοις ει ρη κο σι μοι ο δευ σω μεν εις
τας αυ λα ας του Κυ ρι ι ου ευ φρανθη μου το πνευ μα
συ γχαι ρει η καρ δι α

Ε πι οικον Δα βιδ φο βοσ με γας ε κει γαρ
θρο νων εκ τε θεν των κρι θη η σον ται α πασαι
αι φυ λαι της γης και γλω σσαι

Χ Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ

μα τι και νυν και α ει και εις τους αι ω ναστων

αι ω νων α μην

A γι ω Πνευ μα τι τι μην προ σκυ νησιν δο ξαν

και κρα τος ως Πα τρι τε α ξι ον και τω Υι ω ω δειπρο

σφε ρειν μο νας γα ρε στιν η Τρι ας τη φυ υ σειαλλ

ουπρο σω ποις

Τὸ Προκείμενον.

N υν α να στη σομαι λε γει Κυ ρι ος θη σομαι

εν σω τη ρι ω πα ρη σι α σομαιεν αυ τω

Στίχος α'. Σῶσόν με Κύριε ὅτι ἐκλέλοιπεν ὄσιος, ὅτι ὀλιγώθησαν αἱ ἀλήθειαι ἀπὸ τῶν υἰῶν τῶν ἀνθρώπων.

N υν α να στη σομαι λε γει Κυ ρι ος θη σομαι

εν σω τη ρι ω πα ρη σι α σομαιεν αυ τω

Στίχος β'. Τὰ λόγια Κυρίου λόγια ἀγνά, ἀργύριον πεπυρωμένον, δοκίμιον τῆ γῆ, κεκαθαρισμένον ἑπταπλασίως.

N υν α να στη σομαι λε γει Κυ ρι ος θη σομαιεν

Σω τη ρι ω πα ρη σι α α σομαιεν αυ τω ω ω ω

ΤΑΕΙΣ ΕΩΘΙΝΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ

Ὁ διάκονος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὁ ἱερεύς· Ὅτι ἅγιος εἶ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ...

Ἀμήν.

Σταθερὸν Προκείμενον ὄρθρου.
Ψαλμὸς ρν' (150).

Ἦχος Δι-Θ

Π α α σα πνο η αι νε σα τω τον Κυ ρι ον

Στίχ. α'. Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

Π α α σα πνο η αι νε σα τω τον Κυ ρι ον

Στίχ. β'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ.

Α ι νε σα α τω πνο η η η πα σα τον
Κυ ρι ο ο ον

Εὐαγγέλιον.

Ὁ διάκονος· Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς τῆς ἀκροάσεως τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν ἱκετεύσωμεν.

Κύριε, ἐλέησον. (γ)

Ὁ διάκονος· Σοφία· ὀρθοί· ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου.

Ὁ ἱερεύς· Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ὁ ἱερεύς· Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον ἁγίου Εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα.

Ὁ διάκονος· Πρόσχωμεν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ ἱερεὺς ἀναγινώσκει τὸ ἐνδιάτακτον ἑωθινὸν Εὐαγγέλιον.
Ἐωθινὸν Α'

Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον (κη' 16-20).

Τῷ καιρῷ ἐκεῖνω, οἱ ἑνδεκα μαθηταὶ ἐπορεύθησαν εἰς τὴν Γαλιλαίαν, εἰς τὸ ὄρος οὗ ἐτάξατο αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς. Καὶ ἰδόντες αὐτὸν προσεκύνησαν αὐτῷ, οἱ δὲ ἐδίστασαν. Καὶ προσελθὼν ὁ Ἰησοῦς ἐλάλησεν αὐτοῖς λέγων· Ἐδόθη μοι πᾶσα ἐξουσία ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ γῆς. Πορευθέντες οὖν μαθητεύσατε πάντα τὰ ἔθνη, βαπτίζοντες αὐτοὺς εἰς τὸ ὄνομα τοῦ

Πατρός καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, διδάσκοντες αὐτοὺς τηρεῖν πάντα ὅσα ἐνετειλάμην ὑμῖν· καὶ ἰδοὺ ἐγὼ μεθ' ὑμῶν εἰμι πάσας τὰς ἡμέρας ἕως τῆς συντελείας τοῦ αἰῶνος. Ἀμήν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ Προεστὼς ἢ ὁ Ἀναγνώστης·

Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι, * προσκυνήσωμεν ἅγιον Κύριον Ἰησοῦν, * τὸν μόνον ἀναμάρτητον. * Τὸν σταυρόν σου, Χριστέ, προσκυνοῦμεν * καὶ τὴν ἁγίαν σου ἀνάστασιν * ὑμνοῦμεν καὶ δοξάζομεν. * σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν, * ἐκτός σου ἄλλον οὐκ οἶδαμεν, * τὸ ὄνομά σου ὀνομάζομεν. * Δεῦτε πάντες οἱ πιστοὶ προσκυνήσωμεν * τὴν τοῦ Χριστοῦ ἁγίαν ἀνάστασιν. * ἰδοὺ γὰρ ἦλθε διὰ τοῦ Σταυροῦ * χαρὰ ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ. * Διὰ παντὸς εὐλογοῦντες τὸν Κύριον, * ὑμνοῦμεν τὴν ἀνάστασιν αὐτοῦ. * Σταυρόν γὰρ ὑπομείνας δι' ἡμᾶς, * θανάτῳ θάνατον ὤλεσεν.

Ο Ν΄ ΨΑΛΜΟΣ

Γεωργίου Ραιδεστηνοῦ († 1889)

χ Δ

Ε λε η μον ε λε η σον με ο Θε ος κα

τα το με γα ε λε ος σθ και κα τα το πλη θος

των οικτιρμων σθ ε ξα λειψον το α νο μη μα μθ

Ε πι πλει ον πλυνον με α πο της α νο μι ι

ας μθ και α πο της α μαρ τι ας μθ κα θα ρισον

με

Ο τι την α νο μι αν μθ ε γω γι νω σκω και

η α μαρ τι α μθ ε νω πι ον μθ ε στι δι α παν

τος

Σ οι μονω η η μαρτον και το πο νη ρον ε
νω πι ον σε ποι οι η σα ο πως αν δι και
ω θης εντοις λο γοις σε και νι κη σης εν τω κρι νε σθαι
σε

I δε γαρ εν α νο μι αις συ νε ληφθη και εν α
μαρ τι ι αις εκισση σε με η μη τηρμη

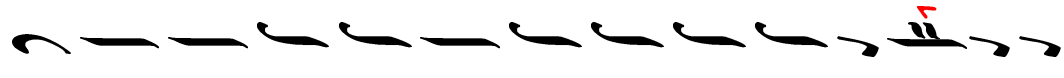
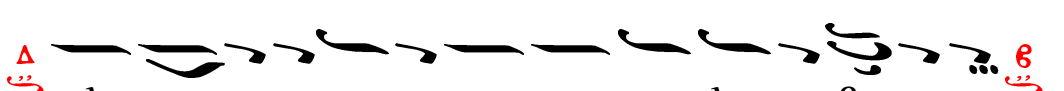

I δου γαρ α λη θει αν η γα α πη σας τα α
δη λα και τα κρυ φι α της σο φι ι ας σε ε δη λω σας
μοι

Εἰς τὸν ἀσπασμὸν τοῦ ἀρχιερέως. χ ε

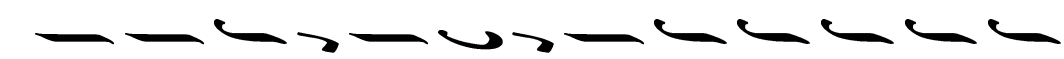
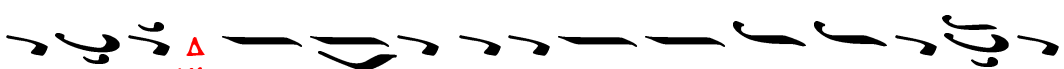

I δε σ' σ' σ' σ' σ' γα αρ α λη η η η
θει αν η η η γα πη η σα ας τα α δη λα
και αι τα κρυ υ φι ι α τη η η ης σο ο
φι ι ι α ας σε ε ε ε ε δη λω ω ω ω σα α α
α α ας μοι οι οι οι

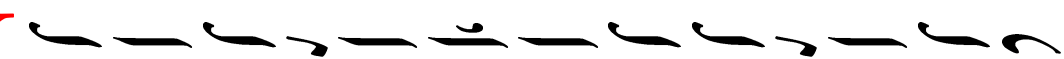
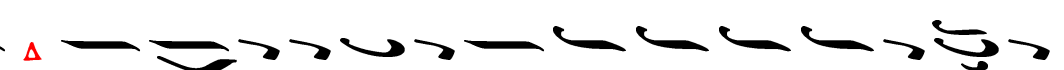

Ὁ ἄ χορός.

Ε ις πολ λα ε ε τη δε σπο ο τα

Ρ αν τι εις με υσ σω πω και κα θα ρι σθη η σο

μ αι

Α κου τι εις μοι α γαλ λι α σιν και ευ φρο

συ νην α γαλ λι α σονται ο στε α τε τα πει νω με

Α πο ζρε ψον το προ σω πον σδ α πο των α

μαρ τι ων μδ

Κ αρ δι αν κα θα ραν κτι σον εν ε μοι ο Θε

ος

Μ η α πορ ρι ψης με α πο τδ προ σω πδ σδ και

το Πνευ μα σδ το α γι ον μη αν τα νε λης απ ε

Α ποδος μοι την αγαλλιαν του σωτη
ριου σου ^Δ και πνευματι η γεμονικωστηριξον
με ^ε

Δ ιδαξω ανους τας οδους σου ^Δ και ασε
βεις επι σε ^ε επιστρεψουσι ^ε

Ρ υσαι με εξαιματων ο Θεος ^Δ ο Θεος της
σωτηριας μου αγαλλιαν σε τα ηγλωσσα μου την
δι και οσνησ ^ε

Κ υριε τα χειλη μου ανοιξεις ^Δ και το
στομα μου αναγει την αινεσιν σου ^ε

Ο τιει η θελησας θυσιαν εδωκα αν ^Δ
ο λοκαυτωματα ουκ ευδοκησεις ^ε

Θ υσιατω θεω πνευμα συντετριμμενον ^Δ
καρδιαν συντετριμμενην και ταπεινωμενην
ο Θεος ^Δ ουκ εξουδενωσει ^ε

Α γαθνον Κυριε εν τη ευδοκια

σῶτην Σι ων ^Δ και οι κο δο μη θη τω τα τει χη Ι ε

ρῶ σα λημ ^Δ

Το τε ευ δο κη σεις θυ σι αν δι και ο συ

νης α να φο ραν και ο λο και τω μα τα ^θ

Το τε ανοι σσιν ε πι το θυ σι α στη ρι ον

σῶ μο ο σ χῶς ^Δ και ε λε η σον με ο Θε ος ^Δ λ

Τῆ Ἁγία καὶ Μεγάλη Τεσσαρακοστῆ μετὰ τὸν ν' ψαλμὸν.

Ἦχος πλ' Νη ς

Δ ^{Νη} ο ο ξα Πα α τρι ι και Υι υι ω ^λ και Α

γι ω Πνε ε ε ευ μα α α α τι ^ν

Της με τα νοι α α ας α νοι οι ξον μοι οι πυ

υ λας ζω ο ο δο ο ο ο τα ^ν ορ θρι ζει γαρ

το ο ο πνευ μα α μη ^θ προς να ο ον τον α γι ι

ο ο ο ον σῶ ^ν να ον φε ρων τῶ σω ματος ο

ο ο λο ον ε σπι λω ω με ε ε ε νον ^ν αλλ ως

οι κτιῶ μων κα α α θα α α α ρον ^{Νη} ε ε ευ

σπλα αγ χνω σθ ε ε λε ε ε ε ει

K^{Nη} αι νυ υν και α α ει και εις τας αι ω νας

των αι αι ω ω ω ω νω ων α α μην

T^{Nη} ης σω τη ρι ι α α ας ευ θυ υ νον μοι οι

τρι ι βς θε ο ο το ο ο ο κε αισ χραι αις

γαρ κα τε ε ερ ρυ πω ω σα την ψυ υ χη η ην

α μα αρ τι ι ι ι αις ως ρα θυ μως τον βι

ον μθ ο ο ο λο ο εκ δα πα α νη η η η σας

ταις σαις πρε σβει αις ρυ υ υ σαι αι αι με

Nη πα α α ση ης α κα θα αρ σι ι ι ι ας

Ἦχος Πα

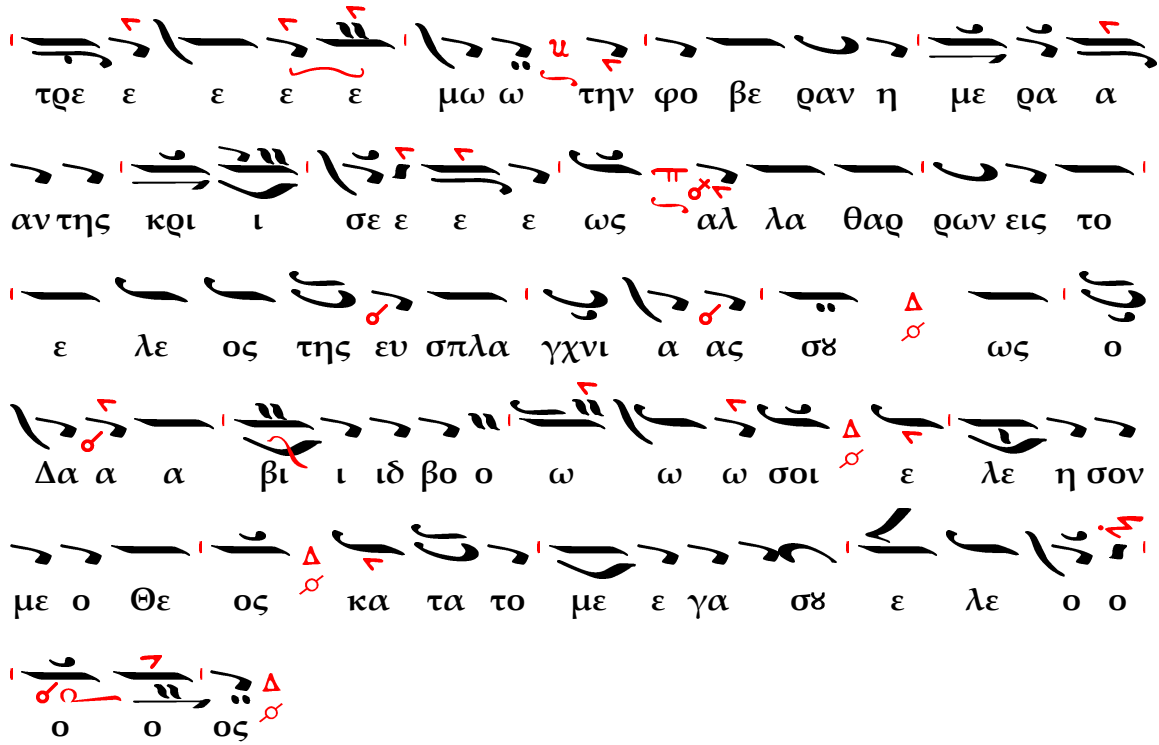
Ε^{Πα} λε η σον με ο θε ος κατα το με γα

ε λε ος σθ και κατα το πλη θος των οικτιρ μων σθ

ε ξα λειπον το α νο ο μη μα α α μθ

T^{Nη} α πλη η η η θη των πε πρα αγ με νω ων μοι

δει ει νων εν νο ω ω ων ο ο τα α α λα ας

Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν Σου... Κύριε, ἐλέησον (ιβ'). Ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς... Ἀμήν.

ΟΙ ΚΑΝΟΝΕΣ

Ὁ Ἀναστάσιμος καὶ τοῦ Τριωδίου.

Ὡδὴ α'. Ὁ ἀναστάσιμος εἰς δ'.

Ποίημα Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ.

Ἦχος α'. Ὁ εἰρμός.

Σοῦ ἡ τροπαιοῦχος δεξιὰ, θεοπρεπῶς ἐν ἰσχύϊ δεδόξασται· αὕτη γὰρ Ἀθάνατε, ὡς πανσθενῆς ὑπεναντίους ἔθραυσε, τοῖς Ἰσραηλίταις, ὁδὸν βυθοῦ καινουργήσασα.

Τροπάρια.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγία ἀναστάσει σου, Κύριε.

Ὁ χερσὶν ἀχράντοις ἐκ χοός, θεουργικῶς κατ' ἀρχὰς διαπλάσας με, χεῖρας διεπέτασας ἐν τῷ Σταυρῷ, ἐκ γῆς ἀνακαλούμενος, τὸ φθαρέν μου σῶμα, ὃ ἐκ Παρθένου προσείληφας.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγία ἀναστάσει σου, Κύριε.

Νέκρωσιν ὑπέστη δι' ἐμέ, καὶ τὴν ψυχὴν τῷ θανάτῳ προδίδωσιν, ὃ ἐμπνεύσει θεία ψυχὴν μοι ἐνθείς· καὶ λύσας αἰωνίων δεσμῶν, καὶ συναναστήσας, τῇ ἀφθαρσίᾳ ἐδόξασε.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Χαῖρε ἡ τῆς χάριτος Πηγὴ· χαῖρε ἡ κλιμαξ καὶ πύλη οὐράνιος· χαῖρε ἡ λυχνία καὶ στάμνος χρυσῆ, καὶ ὄρος ἀλατόμητον, ἡ τὸν Ζωοδότην, Χριστὸν τῷ κόσμῳ κύησασα.

**Ὁ Κανὼν τοῦ Τριωδίου, οὗ ἡ ἀκροστιχὶς
ἐν τοῖς Θεοτοκίαις· Γεωργίου.**

Ἦχος πλ. β΄. Ὡς ἐν ἠπείρῳ πεζεύσας.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Παραβολαῖς ἐμβιβάζων πάντας Χριστός, πρὸς βίου διόρθωσιν, τὸν Τελώνην ἀνυψοῖ, ἐκ τῆς ταπεινώσεως δεικνύς, Φαρισαῖον τῇ ἐπάρσει ταπεινούμενον.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ἐκ ταπεινώσεως γέρας ὑφοπιόν, ἐκ δὲ τῆς ἐπάρσεως, πτώμα βλέπων χαλεπόν, τοῦ Τελώνου ζήλου τὰ καλά, καὶ τὴν φαρισαϊκὴν, κακίαν μίσησον.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ἐξ ἀπονοίας κενοῦται πᾶν ἀγαθόν, ἐκ δὲ ταπεινώσεως, καθαιρεῖται πᾶν κακόν· ἦν περ ἀσπασώμεθα πιστοί, βδελυττόμενοι σαφῶς, τρόπον κενόδοξον.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Τὸ ταπεινόφρονας εἶναι τοὺς ἑαυτοῦ, μαθητὰς βουλόμενος, ὁ τῶν πάντων Βασιλεύς, παραινῶν ἐδίδασκε ζηλοῦν, τὸν Τελώνου στεναγμόν, καὶ τὴν ταπείνωσιν.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ὡς ὁ Τελώνης στενάζω, καὶ ὀδυρμοῖς ἀσιγήτοις Κύριε, νῦν προσέρχομαι τῇ σῇ εὐσπλαγχνίᾳ, οἴκτειρον κἀμέ, ταπεινώσει τὴν ζωὴν, νῦν διεξάγοντα.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Γνώμην, βουλήν, προσδοκίαν, σῶμα, ψυχὴν, καὶ τὸ πνεῦμα, Δέσποινα, ἀνατίθιμι πρὸς σέ· δυσχερῶν ἐχθρῶν καὶ πειρασμῶν, καὶ μελλούσης ἀπειλῆς, ῥῦσαι καὶ σῶσόν με.

Ὁδὴ γ΄. Ὁ Ἀναστάσιμος.

Ἦχος α΄. Ὁ εἰρμός.

Ὁ μόνος εἰδὼς τῆς τῶν βροτῶν, οὐσίας τὴν ἀσθένειαν, καὶ συμπαθῶς αὐτὴν μορφωσάμενος, περιζώσόν με ἐξ ὕψους δύναμιν, τοῦ βοᾶν σοι. Ἅγιος, ὁ ναὸς ὁ ἔμψυχος, τῆς ἀφράστου σου δόξης Φιλάνθρωπε.

Τροπάρια.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Θεὸς μου ὑπάρχων Ἀγαθέ, πεσόντα κατωκτείρησας, καὶ καταβῆναι πρὸς με ηὐδόκησας, ἀνύψωσάς με διὰ σταυρώσεως, τοῦ βοᾶν σοι. Ἅγιος, ὁ τῆς δόξης Κύριος, ὁ ἀνείκαστος ἐν ἀγαθότητι.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Ζωὴ ἐνυπόστατος Χριστέ, ὑπάρχων καὶ φθαρέντα με, ὡς

συμπαθῆς Θεὸς ἐνδυσάμενος, εἰς χοῦν θανάτου καταβὰς Δέσποτα, τὸ θνητὸν διέρρηξας, καὶ νεκροὺς τριήμερος, ἀναστὰς ἀφθαρσίαν ἠμφίασας.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Θεὸν συλλαβοῦσα ἐν γαστρὶ, Παρθένε διὰ Πνεύματος, τοῦ παναγίου ἔμεινας ἀφλεκτος· ἐπεὶ σε βάτος τῷ νομοθέτῃ Μωσῆ, φλεγομένη ἄκαυστα, σαφῶς προεμήνυσε, τὴν τὸ πῦρ δεξαμένην τὸ ἄστεκτον.

Τοῦ Τριωδίου. ᾠδὴ γ΄.

ᾠχος πλ. β΄. Οὐκ ἔστιν ἅγιος ὡς σύ.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ἀπὸ κοπρίας καὶ παθῶν, ταπεινὸς ἀνυψοῦται, ἀρετῶν ἀπὸ ὕψους, καταπίπτει δὲ δεινῶς, ὑψηλοκάρδιος πᾶς· οὗ τὸν τρόπον, τῆς κακίας φύγωμεν.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Κενοδοξία ἐκκενοῖ, πλοῦτον δικαιοσύνης· τῶν παθῶν δὲ σκορπίζει, ἢ ταπεινώσεις πληθύν· ἦν μιμουμένους ἡμᾶς, τῆς μερίδος, δεῖξον τοῦ Τελώνου, Σωτήρ.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ὡς ὁ Τελώνης καὶ ἡμεῖς, τύπτοντες εἰς τὸ στῆθος, κατανύξει βοῶμεν· Ἰλάσθητι ὁ Θεός, ἡμῖν τοῖς ἁμαρτωλοῖς, ὅπως τούτου, λάβωμεν τὴν ἄφεσιν.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Πρὸς ζῆλον ἔλθωμεν πιστοί, κατορθοῦντες τὸ πρᾶον, ταπεινώσει συζῶντες, ἐκ καρδίας στεναγμῶ, κλαυθμῶ τε καὶ προσευχῆ, ὅπως σχῶμεν, ἐκ Θεοῦ συγχώρησιν.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ἀποβαλλώμεθα πιστοί, τὸν ὑπέρογκον κόμπον, ἀπόνοιαν δεινήν τε, καὶ τῦφον τὸν βδελυκτόν, καὶ τὴν κακίστην Θεῷ Φαρισαίου, ἀπρεπῆ ὠμότητα.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἐν σοὶ τῇ μόνῃ προσφυγῇ, πεποιθὼς μὴ ἐκπέσω, τῆς καλῆς προσδοκίας, ἀλλὰ τύχοιμι τῆς σῆς, ἐπικουρίας Ἀγνῆ, πάσης βλάβης δυσχερῶν ῥυόμενος.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν...

* * *

ΜΕΣΩΔΙΑ ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

Κοντάκιον καὶ Οἶκος τὰ Ἀναστάσιμα.

Κοντάκιον. ᾠχος α΄. Ὅταν ἔλθῃς ὁ Θεός.

Ἐξανέστης ὡς Θεός, ἐκ τοῦ τάφου ἐν δόξῃ, καὶ κόσμον συνανέστησας, καὶ ἡ φύσις τῶν βροτῶν, ὡς Θεόν σε ἀνύμνησε, καὶ θάνατος ἠφάνισται, καὶ ὁ Ἄδὰμ χορεύει, Δέσποτα, καὶ ἡ Εὐὰ νῦν ἐκ τῶν δεσμῶν λυτρουμένη, χαίρει κράζουσα· *Σὺ εἶ ὁ πᾶσι παρέχων, Χριστέ τὴν ἀνάστασιν.

Ὁ Οἶκος.

Τὸν ἀναστάντα τριήμερον ἀνυμνήσωμεν, ὡς Θεὸν παντοδύναμον, καὶ πύλας τοῦ ἄδου συντρίψαντα, καὶ τοὺς ἀπ' αἰῶνος ἐκ τάφου ἐγείραντα, Μυροφόροις ὀφθέντα, καθὼς ἠυδόκησε, πρώταις ταύταις τό, Χαίρετε, φήσας· καὶ Ἀποστόλοις χαρὰν μηνύων, ὡς μόνος ζωοδότης. Ὅθεν πίστει αἱ γυναῖκες, Μαθηταῖς σύμβολα νίκης εὐαγγελίζονται, καὶ ἄδης στενάζει, καὶ θάνατος ὀδύρεται, καὶ κόσμος ἀγάλλεται, καὶ πάντες συγχαίρουσι·*Σὺ γὰρ παρέσχες πᾶσι Χριστέ, τὴν ἀνάστασιν.

Καθίσματα τοῦ Τριωδίου.

ᾠχος δ΄. Ταχὺ προκατάλαβε.

Ταπείνωσις ὕψωσε, κατησχυμένον κακοῖς, Τελώνην στυγνάσαντα, καὶ τό· Ἰλάσθητι, τῷ Κτίστη βοήσαντα· ἔπαρσις δὲ καθεῖλεν, ἀπὸ δικαιοσύνης, δειλαῖον Φαρισαῖον, μεγαλορῶρημονοῦντα· ζηλώσωμεν διὸ τὰ καλὰ, κακῶν ἀπεχόμενοι.

Δόξα. Ὅμοιον.

Ταπείνωσις ὕψωσε, πάλαι Τελώνην κλαυθμῷ βοήσαντα· Ἰλάσθητι, καὶ ἐδικαίωσεν. Αὐτὸν μιμησώμεθα, ἅπαντες οἱ εἰς βάθος, τῶν κακῶν ἐμπεσόντες· κράζωμεν τῷ Σωτῆρι, ἀπὸ βάθους καρδίας· Ἠμάρτομεν, ἰλάσθητι, μόνε φιλόανθρωπε.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ταχὺ δέξαι Δέσποινα τὰς ἰκεσίας ἡμῶν, καὶ ταύτας προσάγαγε, τῷ σῶ Ἰῶ καὶ Θεῷ, Κυρία Πανάμωμε· λῦσον τὰς περιστάσεις, τῶν εἰς σὲ προστρεχόντων· σύντριψον μηχανίας, καὶ κατάβαλε θράσος, τῶν ὀπλιζομένων ἀθέων, κατὰ τῶν δούλων σου.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Σὺ γὰρ εἶ ὁ βασιλεὺς τῆς εἰρήνης...

* * *

ΚΟΝΤΑΚΙΟΝ, ΟΙΚΟΣ, ΣΥΝΑΞΑΡΙΟΝ

Κοντάκιον καὶ Οἶκος τοῦ Τριωδίου.

Κοντάκιον. ᾠχος δ΄. Ἐπεφάνης σήμερον.

Φαρισαίου φύγωμεν ὑψηγορίαν, καὶ Τελώνου μάθωμεν, τὸ ταπεινὸν ἐν στεναγμοῖς, πρὸς τὸν Σωτῆρα κραυγάζοντες· * Ἰλαθι μόνε ἡμῖν εὐδιάλλαχτε.

Ἔτερον. Ἦχος γ'. Ἡ Παρθένος σήμερον.

Στεναγμοὺς προσοίσωμεν, τελωνικοὺς τῷ Κυρίῳ, καὶ αὐτῷ προσπέσωμεν, ἁμαρτωλοὶ ὡς Δεσπότη, θέλει γὰρ τὴν σωτηρίαν πάντων ἀνθρώπων, ἄφεςιν παρέχει πᾶσι μετανοοῦσι, δι' ἡμᾶς γὰρ ἐσαρκώθη, * Θεὸς ὑπάρχων Πατρὶ συνάναρχος.

Ὁ Οἶκος.

Ἐαυτοὺς ἀδελφοὶ ἅπαντες ταπεινώσωμεν, στεναγμοῖς καὶ ὀδυρμοῖς τύψωμεν τὴν συνείδησιν· ἵνα ἐν τῇ κρίσει τότε τῇ αἰωνίᾳ, ἐκεῖ ὀφθῶμεν πιστοὶ ἀνεύθυνοι, τυχόντες ἀφέσεως· ἐκεῖ γὰρ ἐστὶν ὄντως ἡ ἄνεσις, ἣν ἰδεῖν ἡμᾶς νῦν ἱκετεύωμεν, ἐκεῖ ὀδύνη ἀπέδρα λύπη καὶ οἱ ἐκ βάθους στεναγμοί, ἐν τῇ Ἐδῆμ τῇ θαυμαστῇ· ἧς ὁ Χριστὸς δημιουργός, * Θεὸς ὑπάρχων Πατρὶ συνάναρχος.

Συναξάριον.

Τῇ ΙΓ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Μαρτινιανοῦ καὶ τῶν δύο Ἁγίων γυναικῶν Ζωῆς καὶ Φωτεινῆς.

Στίχ. Μαρτινιανός, σαρκικὴν σβέσας φλόγα,
Φεύγει τελευτῶν μὴ τελευτῶσαν φλόγα.

Ἐν τριτάτῃ δεκάτῃ δέμας ἐξέδου Μαρτινιανός.

Θέλουσα Ζωὴ ὡς ἄλλη Εὐα πάλαι,

Μαρτινιανὸν μίαναι ζωὴν εὖρεν.

Ἔχει Φωτεινὴ ἐκ πικροῦ ναυαγίου,

Φῶς τῆς τοῦ Χριστοῦ Βασιλείας ὡς δῶρον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων ἐνδόξων Ἀποστόλων καὶ Μαρτύρων, Ἀκύλα καὶ Πρισκίλλης, συνεργατῶν τοῦ Πρωτοκορυφαίου Ἀποστόλου Παύλου.

Στίχ. Τμηθὲν γύναιον, Ἀκύλας φησί, βλέπων,

Οὐκ ἀνδριοῦμαι πρὸς τομὴν ἀνὴρ κάρας;

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Εὐλογίου, Ἀρχιεπισκόπου Ἀλεξανδρείας.

Στίχ. Ψυχὴν δίδωσιν Εὐλόγιος Κυρίῳ

Βοῶν πρὸς αὐτήν, Κύριον σὸν εὐλόγει.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, οἱ Ἅγιοι ἔνδοξοι Μάρτυρες πατὴρ καὶ υἱὸς σταυρωθέντες τελειοῦνται.

Στίχ. Πατὴρ σὺν Υἱῷ σταυρικὸν πάσχει πάθος,

Ἐπὲρ Πατρός, τοῦ δόντος Υἱὸν εἰς πάθος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἡ κοίμησις τοῦ Ὁσίου καὶ Θεοφόρου Πατρὸς ἡμῶν Συμεῶν, τοῦ εὐσεβεστάτου βασιλέως τῆς Σερβίας τοῦ Νεμάνια, τοῦ Μυροβλύτου, κτίτορος γενομένου τῆς ἐν τῷ Ἄθῳ Ἱερᾶς Μονῆς τοῦ Χιλανδαρίου.

Στίχ. Τίς οὐκ ἐπαινέσειε, Συμεῶν πάτερ,

Σὲ τὸν βλύσαντα μύρον ἐκ σοῦ τάφου;

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Γεωργίου Κονίσκου, Ἀρχιεπισκόπου τοῦ Μογκίλεβ καὶ ὑπερασπιστοῦ τῆς

Ὁρθοδόξου πίστεως.

Στίχ. Πολλὰ μοχθήσας ὑπὲρ Ὁρθοδοξίας,

Ἐκ πιστῶν Γεώργιος πολλὰ τιμᾶται.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ἐμαρτύρησεν ἐν Κρήτῃ ὁ ἔνδοξος τοῦ Χριστοῦ Ὁσιομάρτυς Διονύσιος ὁ Βατοπαιδινός, ὑπὸ τῶν ἀγαρηνῶν ἀναιρεθείς, τῇ Καθαρᾷ Δευτέρᾳ τοῦ ἔτους ,αωκβ' (1822).

Στίχ. Ζώνης συνοδὸς τῆς Παναχράντου Κόρης,

Μάρτυς Διονύσιε, ἀπηγχονίσθης.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, πρώτη Κυριακῇ τοῦ Τριωδίου, τῆς τοῦ Τελώνου καὶ τοῦ Φαρισαίου ἐκ τοῦ Ἱεροῦ Εὐαγγελίου τοῦ Εὐαγγελιστοῦ Λουκᾶ παραβολῆς μνεῖαν ποιούμεθα.

Στίχ. Φαρισαῖζων, Ἱεροῦ μακρὰν γίνου,

Χριστὸς γὰρ ἔνδον, ᾧ ταπεινοὺς δεκτέον.

Ἔτεροι εἰς τὸ Τριώδιον.

Ὁ δημιουργὸς τῶν ἄνω καὶ τῶν κάτω,

Τρισάγιον μὲν ὕμνον ἐκ τῶν Ἀγγέλων,

Τριώδιον δὲ καὶ παρ' ἀνθρώπων δέχου.

Ταῖς τῶν Ἁγίων πάντων, μεγαλουργῶν σου πρεσβείαις, Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

* * *

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ

**Τῶν Κυριακῶν Τελώνου-Φαρισαίου καὶ Τυρινῆς
(ἐὰν ἀπεδόθη ἡ ἑορτὴ τῆς Ὑπαπαντῆς)
καὶ τοῦ Σαββάτου πρὸ τῆς Πεντηκοστῆς.**

Ἦχος π̄ β̄ Δι-θ̄

ὠδὴ α'

Ως ἐν ἡπειρω πεζευσας ὁ Ἰσραηλ ἐν
αβυσσῶι χνεσι τον διωκτην Φαρωκαθο
ρων ποντου μενον Θεω ἐπι νικιον ωδην ε
βοα ασωω με εν **Δ**

ὠδὴ γ'

Ουκ ἐστιν Ἁγιος ὡς συ Κυριε ο Θε

ος μου ο υ ψωσαστο κε ραστωνπι στων σου α γα θε

και στε ρε ω σας η μας εν τη πε τρα της ο μο

λο γι α ας οσ Δ

ὠδὴ δ'

Xρι στος μου δυ ναμια Θε ος και Κυ ρι ος η σε

πη Εκ κλη σι α θε ο πρε πως μελ πει α να κρα

ζου σα εκ δι α νοι ας κα θα ρας εν Κυ

ρι ω ε ορ τα ζουου σα Δ

ὠδὴ ε'

Tω θει ω φεγγει σου α γα θε τας των ορ θρι

ζον των σοι ψυ χας πο θωκα τα αυ γα σον δε ο μαι σε

ει δε ναι Λο γε Θε ου τον ον τως Θε ον εκ ζο φου

των πται σμα α των α να κα λου με ε νον Δ

ὠδὴ ς'

Tου βι ου την θα λασ σαν υ ψου με νην κα θο

ρων των πει ρα σμων τω κλυ δω νι τω ευ δι ω λι

με νι σου προσ δρα μων βο ω σοι α να γα γε εκ φθο

ραστηνζω ην μου πολυελεεε Δ
ώδη ζ

ΔροσοβολονμεντηνκαμινονειργασατοΑγ
γελοστοισοσιοισπαισιτουςΧαλδαιουςδεκαταφλεγον
προσταγμαθεουτοντυραννονεπεισεβοανευ
λογητοςειοθεοςοτωνπατερωνημων
ώδη η'

Στιχ. Αινοῦμεν, εὐλογοῦμεν, προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον, Δ
ὕμνοῦντες καὶ ὑπερυψοῦντες Δ
αυτονεις τας αιωνας Δ

Εκφλογοςτοισοσιιι οισδροσονεπηγα
σας ε καιδικαιουθυσιιι ανυδαατιεφ
λεξας ε απανταγαρδραςΧριστεμονωτωβουλεσθαι
σευπερυψουμενειςπανταςτους αιωνω ναα
α 7 α ε

Ὁ διάκονος: Τὴν Θεοτόκον ἐν ὕμνοις μεγαλύνομεν.

Η ΩΔΗ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ

Στιχ. α'. Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον Δ καὶ ἠγαλλίασε τὸ
πνεῦμά μου Δ
επιτωθεωτωωσωτηριμθ ε

T ην τι μι ω τε ε ραν των Χε ρσ βιμ και
 εν δο ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ την α
 δι α φθο ο ο ρως Θε ον Λο γο ον τε κσ σαν την
 ο ον τως Θε ο το κον σε με γα λυ νο ο
 με εν

Στιχ. β'. Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης Αὐτοῦ
 ἰδοὺ γὰρ ἀπὸ τοῦ νῦν
 μα κα ρι ς σι με πα σαι αι Αι
 γε νε αι

T ην τι μι ω τε ε ραν των Χε ρσ βιμ και
 εν δο ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ την α
 δι α φθο ο ο ρως Θε ον Λο γο ον τε κσ σαν την
 ο ον τως Θε ο το κον σε με γα λυ νο ο
 με εν

Στιχ. γ'. Ὅτι ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα ὁ δυνατὸς καὶ ἅγιον τὸ ὄνομα
 Αὐτοῦ, καὶ τὸ ἔλεος Αὐτοῦ
 εις γε νε αν και γε νε
 αν τοις φο βσ με νοις Αυτον

T ην τι μι ω τε ε ραν των Χε ρσ βιμ και
 εν δο ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ την α
 δι α φθο ο ο ρως Θε ον Λο γο ον τε κσ σαν την
 ο ον τως Θε ο το κον σε με γα λυ νο ο
 με εν

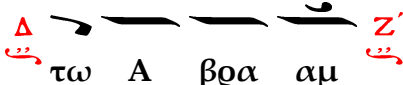
Στιχ. δ'. Ἐποίησε κράτος ἐν βραχίονι Αὐτοῦ, διεσχόρπισεν
 ὑπερηφάνους
 δι α νοι α καρ δι ας αυτων

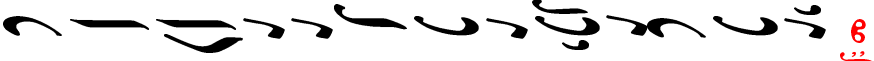

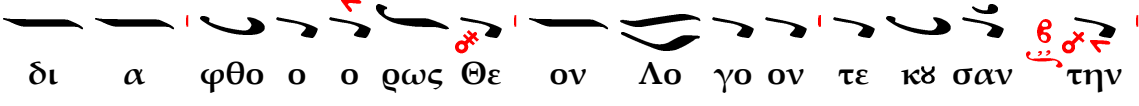
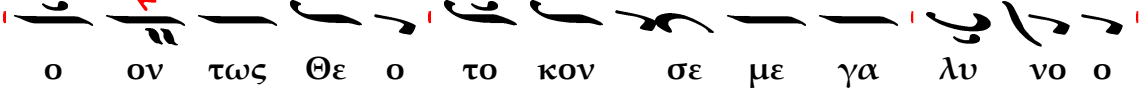

T ην τι μι ω τε ε ραν των Χε ρσ βιμ και
 εν δο ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ την α
 δι α φθο ο ο ρως Θε ον Λο γο ον τε κσ σαν την
 ο ον τως Θε ο το κον σε με γα λυ νο ο
 με εν

Στιχ. ε'. Καθείλε δυνάστας ἀπὸ θρόνων καὶ ὕψωσε ταπεινοὺς
 πεινῶντας ἐνέπλησεν ἀγαθῶν
 και πλσ τεν τας ε ξα πε
 στει λε κενος

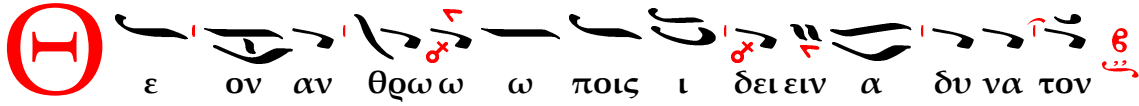
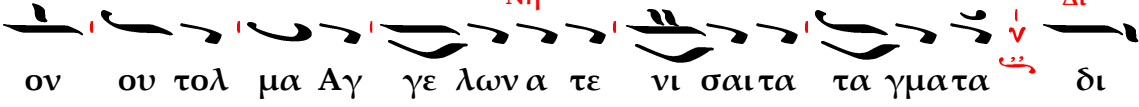
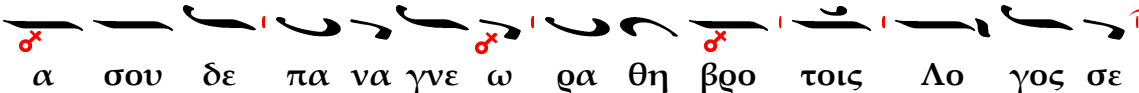
T ην τι μι ω τε ε ραν των Χε ρσ βιμ και

 εν δο ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ την α

 δι α φθο ο ο ρως Θε ον Λο γο ον τε κς σαν την

 ο ον τως Θε ο το κον σε με γα λυ νο ο

 με εν

Στιχ. 5'. Ἀντελάβετο Ἰσραὴλ παιδὸς Αὐτοῦ, μνησθῆναι ἐλέους,
 καθὼς ἐλάλησε πρὸς τοὺς πατέρας ἡμῶν,

 τω Α βρα αμ

 και τω σπερμα τι αυ τς ε ως αι ω νος
T

 ην τι μι ω τε ε ραν των Χε ρς βιμ και

 εν δο ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ την α

 δι α φθο ο ο ρως Θε ον Λο γο ον τε κς σαν την

 ο ον τως Θε ο το κον σε με γα λυ νο ο

 με εν

ὥδη θ'

Θ

 ε ον αν θρω ω ποις ι δειν α δυ να τον

 ον ου τολ μα Αγ γε λων α τε νι σαι τα τα γμα τα δι

 α σου δε πα να γνε ω ρα θη βρο τοις Λο γος σε

σαρκω με νος ον με γα λυ νον τες συν ταις ου ρα

νι αις στρα τι αις σε μα κα ρι ζο ο ο με ε

εν

Η ε ον αν θρω ω ω ποι οις ι δει ει εν

α α δυ να α το ον ον ου τολ μα α αγ γε ε ε

λων α τε νι σαι τα τα γμα τα α δι α σου

δε ε πα α α να γνε ω ω ω ρα α α θη βρο ο

τοις Λο γο ος σε σα αρ κω με ε ε ε ε νος

ο ο ον με γα α α λυ νο ον τες συν ταις

ου ου ου ρα νι ι ι ι ι αις στρα τι αις

σε μα κα α ρι ι ζο με ε εν

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις

Ὅτι σὲ αἰνοῦσι πᾶσαι αἱ δυνάμεις...

ΤΑ ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ

Ἦχος Δι-θ

Α γι ος Κυ ρι ος ο ο Θε ο ος η μων (δίς)

Α γι ος Κυ ρι ος ο Θε ο ος η μων

υ ψου τε Κυ ρι ον τον Θε ο ον ημων και προ
σκυ νει τε τω υ πο πο δι ω των πο δω ων αυ
τδ

ὁ β' χορός:
ο τι Α α γι ο ος ε στι
Ἀναστάσιμον Ἐξαποστειλάριον Α'.

Ἦχος Βου-θ

Τ οισ Μαθη ται αις συν ε ελ θω μεν εν ο ρει
Γα α λι λαι αι ας πι στει Χρι στο ον θε α α σα
σθαι λε γοντα ε ε ξη σι ι αν λα βειντων α νω ω
και κα α τω μα θω μεν πω ως δι δα α σκει βα
πτι ζειν ει εις το ο ο νομα Πα α τρος ε ε θνη
πα αν τα και τδ Υι υ υ υ υ και Α γι
υ Πνευ μα τος και αι συν ει ει ναι τοις μυ σταις ω
ως υ πε ε σχετο ε ωστης συ υν τε λει ει ας

Τοῦ Τριωδίου.

Τοῖς Μαθηταῖς συνέλθωμεν. Ἦχος Δι-θ

Υ ψη γο ρι ι αν φυ υ γω μεν Φα ρι ι

σαι ς ς κα κι ι στην τα πεινω σι ιν δε μα α
 θωμεν τϷ Τε ε λω νϷ ς α ρι ι στην ιν υ ψω θω
 με εν βο ω ων τες τω Θε ε ω συ υν ε κει ει νω
 ι λα σθη τι ι τοις δϷ ς λωις σϷ ο τε εχ θεις ε εκ
 Παρθε ε νϷ Χρι στε Σω τη η η η ηρ ε κϷ σι
 ως και Στα αυ ρον υ υ πομει ει νας συ νη γει ρα ας
 τον κο ο σμονϷ θε ι ι κη δυ υ ναστει ει α

Θεοτοχίον, ὄμοιον.

Ο ποι η τη ης της κτι ι σε ως και Θε ε
 ος τωων α πα α ντων σαρκα βρο τει αν ε ε λα
 βεν εξ α α χρα ντϷ ς γαστρο ος σϷ πα νυ μνη τε
 Θε ε ο το ο κε και φθα α ρει σα αν μϷ φυ υ σιν
 ο λην α νε και νϷ ς ρ γη σε πα λιν ως προ ο
 τϷ το ο κϷ κα τα λι πω ω ω ω ν με τα το
 κον ο θεν πι στει ει σε πα α ντες α νευ φη μϷ
 ς ντες κρα α ζο μεν χαι ρε κο σμϷ ς η δο ο

ξα

Εἰς τοὺς Αἶνους.

ᾠχος 9 Παφ

Π α σα πνο η αι νε σα α τω το ον Κυ υ υ

ρι ι ι ι ον αι νει τε τον Κυ ρι ον εκ τω ω

ων ου ρα α νων αι νει τε α αυ το ο ον εν τοι οις

υ ψι ι ι ι στοις Σοι προ ε ε πει υ υ μνος

τω ω ω ω Θε ε ε ε ω

Α ι νει τε αυ το ον πα α αν τες οι Α αγ γε ε

λοι οι οι α α αυ του αι νει ει ει τε α αυ τον

πασαι αι δυ να α α μεις α αυ του ου Σοι προ ε ε

πει υ υ μνος τω ω ω Θε ε ε ε ω

Στίχ. α'. Τοῦ ποιῆσαι ἐν αὐτοῖς κρίμα ἔγγραπτον δο ξα

αυ τη ε σται πασι τοις ο σι ι οις α α αυ

τα

Υ μνου μεν σου Χρι στε το σω τη η ρι ο ον πα

α α θος και δοξαζομεν σου τη ην α να α

α α στα α α σιν

Στίχ. β'. Αινείτε τον Θεόν εν τοις αγίοις αυτού· αινείτε αυτόν εν

στερεώματι της δυναμεως α α αυ

τα

Ο σταυρον υπομειειεινας και τον θα

να τον καταργησας και να στας εκ των νεεε

κρων ειρηνευσον ημων την ζωην Κυρι ε

ως μονος παντοδυνα να α α α μος

Στίχ. γ'. Αινείτε αυτόν επί ταϊς δυναστείαις αυτού· αινείτε

αυτόν κατα το πληθος της μεγαλωσυυ

νης α α αυ τα

Ο τον Αδηνσκυλεευσας και τον ανθρωπον α

να στησας τη να στα ασει εισου Χρι ι στε α ξι

ωσον ημας εν καθαρα καρδι ι α υ

μνειν και δοξα α α α ζει ει ει ει ν σε

Στίχ. δ'. Αινείτε αυτόν εν ἤχῳ σάλπιγγος· αινείτε αυτόν εν

ψαλ τη ρι ι ω και κι θα α α α ρα

Tην θε ο προ πη σου συγ κα τα βασιν δο ξα ζο ον

τες υ μνου μεν σε Χρι ι στε ε τε χθης ε

εκ Πα αρ θε ε νου και α χω ριστος υ πηρ χες τω ω

ω ω Πα α α α τρι ε πα θες ως αν θρω πος και

ε κου σι ως υ πε μει ει νας στα αυ ρον α νε στης

ε εκ του ου τα α φου ως εκ πα στα δος προ ο ο ο

ε ε ε ελ θων ι να σω σης τον κο ο ο σμον Κυ

ρι ι ε δο ο ο ξα α α α σοι

Καὶ τοῦ Τριωδίου, ἰδιόμελα δ΄.

Ἦχος ♯ Πα ρ

Χ Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ· αἰνεῖτε αὐτὸν εν χορ

δαι αι αις και αι ορ γα α α α νω

Mη προ σευ ξω με ε θα φα ρι σα ἰ κω ως α

δε ελ φοι ο γαρ υ ψων ε αυ τον τα πει ει νω

θη η η η σε ε ε ε ται τα πει νω θω μεν ε ναν

τι ον τῷ Θεῷ ὅ ὅ τε ἐλω νι ι κως ^π₉ δι α νη στει

ας κρα α α α ζο ο ο ον τες ^π₉ ι λα σθη τι η

μιν ο Θε ος τοι ος α μα α α αρ τω ω ω ω λ ο ις ^π₉

^χ Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν

κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ ^π₉ πα σα πνο η ^χ αι νε σα α α

τω τον Κυ ρι ι ι ον ^π₉

Φ α ρι σαι ος κε νο δο ξι α νι κο με ε νος ^π₉

και τε λω νη στη με τα νοι οι οι οι α α κλι νο ο ο

με ε ε νο ος ^Δ προ σηλ θον σοι τω μο ο ο

νω ω δε σπο ο ο τη ^π₉ αλλ ο μεν καυ χη σα με ε

νος ε στε ρη η θη των α γα α θων ^π₉ ο δε μη φθε γξα

με νος η ξι ω θη η των δω ω ω ω ρε ε ε

ε ων ^π₉ εν τῷ ὅ τοις τοι οις στε να αγ μοις ^π₉ στη ρι ξον με

Χρι στε ο Θε ος ω ως φι λα α α αν θρω ω ω ω πος ^π₉

^π Ἦχος ἰὶ Γα ϕ

^χ ^{Γα} Α να στη θι Κυ ρι ε ο Θε ος μὲ ^υ₉ ν ψω

θη τω η χειρ σ^{u q} μη ε πι λα θη των πε νη η η των
σ^{u q} ε εις τε ε ε λο ος

T^{Nη} ου τε λω ν^{u q} και τ^{u q} φα ρι σαι ε το δι α α

α φο ρον ^{u q} ε πι γν^{u q} ε ε σα α ψυ χη η

η μ^{u q} ε τ^{u q} μεν μι σησοντην υ πε ρη φα α νον

φω ω νην τ^{u q} δε ζη λω ω σον την ευ κα τα νυ υ κτο ο ο ν

ε ε ε ε ευ χη ην και βο ο η η η η η σον

ο θε ε ος ι λα α α α σθη τι μοι οι τω α α

μαρ τω ω λω και ε λε ε ε ε η σο ο ο ν με ε

E^{u q} ξο μο λο γη σο μαι σοι Κυ ρι ε εν ο

ληκαρ δι α μ^{u q} δι η γη σομαι παν τα τα θαν μα α

α σι α α α σ^{u q} ε

T^{Nη} ου φα ρι σαι ου την με γα λου χον φω ω νη ην

πι στοι οι μι ι ση η σω ω ω με εν τ^{u q} δε

τε λω ω ω ω ν^{u q} την ευ κα τα α νυ υ υ υ

Πα Γα
 κτον ευ χην ζη η λω ω σω ω ω ω μεν μη τα α υ ψη
 λα α α φρο ο νϑ ϑ ϑν τες Πα αλλ ε αυ τς τα
 α α πει ει νϑ ϑ ϑν τες εν κα τα νυ ξει ει κρα α α ξω
 Γα
 ω ω ω ω με εν ο Θε ος ι λα σθη τι
 ι ταις α μαρ τι ι ι ι αι αι η η μων

Τῇ Κυριακῇ Τελώνου κ' Φαρισαίου, εἰς τοὺς αἶνους. Δόξα.

Ἦχος Νη ς

Δ ο ο ξα Πα α τρι ι ι και Υι υι ω και Α γι ω
 Πνε ε ε ευ μα α α α τι
 Τ αις εξ ε ε ε ερ γων κα αυ χη σε σι
 Φα ρι σαι ον δι και ου ντα ε α αυ τον κα
 τε ε κρι νας Κυ υ υ υ υ υ ρι ι
 ι ι ε Κυ υ ρι ι ι ε και Τε λω ω ω
 ω ω ω νην με τρι ο πα θη η η η σα
 Πα Δι
 α α α ντα και στε να α αγ μοις ι λα
 σμο ο ο ο ο ο ο ον αι τς ϑ ϑ ϑ αι

τϛ ϝ ϝ ϝ με νον ^{Νη} ε δι ι και αι αι αι αι
 ω ω ω ω σας ^{Δι} ου γαρ προ ο σι ε ε σαι ^{Δι} τϛς
 υ ψη λο ο ο φρο νας λο ο γι ι ι σμϛ ϛς και
 τας συν τε τριμ με νας κα αρ δι ι ι ας ουκ ε ε ε
 ε ξϛ θε ε νει εις ^{Δι} δι ο ο ο ο ο και η η
 μεις ^{Δι} σοι οι προ ο ο σπι ι πτω ω ω μεν ^{Νη} εν
 τα πει νω ω ω ω ω σει τω πα θο ο ο ο
 ο ον τι δι ι ι ι η η η η μας πα
 ρα α α α σχϛ τη ην α α α α α α α
 φε ε λε ε την α α φε ε ε σιν και το με
 ε γα ε ε ε ε ε λε ε ος

Καὶ νῦν.

^ϛΗχος ^{Δι} - ϛ

περ ευ λο γη με ε νη υ παρ χεις Θε ο
 το κε Παρ θε ε ε νε δι α γαρ τϛ εκ σϛ
 σαρκω θε εν τος ο α δης ηχ μα λω τι ζαι ο Α

δαμ α να κε κληται η κα τα ρα νε νε ε κρω
 ται η Ευ α η λευ θε ρω ται ο θα να τος τε
 θα να α τω ται και η μεις ε ζω ο ποι η θη μεν δι
 ο α νυ μνην τες βο ω ω μεν ευ λο γη τος Χρι
 στος ο Θε ος η μων ο ου τως ευ δο κη σας δο ο
 ο ξα σοι

Και εὐθὺς ψάλλεται εἰς τὸν ἦχον τῆς Κυριακῆς
 Η ΜΕΓΑΛΗ ΔΟΞΟΛΟΓΙΑ
 Δοξολογία Μανουήλ Πρωτοψάλτου.

Ἦχος ♯ Πα ρ

Δ ο ξα σοι τω δει ξαντι το φως δο ξα εν υ ψι ι στοις
 Θε ω και ε πι γης ει ρη η νη εν αν θρω ποις ευ δο
 κι α
 μνου ου μεν σε ευ λο γου μεν σε προ σκυ νου
 μεν σε δο ξο λο γου μεν σε ευ χα ρι στου μεν σοι δι
 α την με γα λην σου δο ξαν
 Κ υ ρι ε Βα σι λευ ε που ρα νι ε Θε ε ε Πα

τερπαντο κραατορ Κυριε Υιε μονογενης

Ιησου Χριστε και αγιον πνευμα

Κυριε ο Θεος ο αμνος του Θεου ο Υιο

ος του Πατρος ο αιρωντην αμαρτιαν

του κοοσμου ελεησον ημας ο αιρωντας α

μαρτιας του κοοσμου

Προσ δε ξαιτην δεησιν ημων οκαθημενος

εκ δεξιων του Πατρος και ελεησον ημας

Οτι συ ει μονος Αγιος συ ει ειμονος

Κυριος Ιησους Χριστος εις δοξααν Θεου Πα

τρος Αμην

Καθε κααστηνη μεραν ευλογησω σε και

αινεεσω το ονομα σου εις τον αιωωνα και

εις τον αιωνα του αιωνος

Καταξιωσον Κυριε εν τη ημερα

ταυτη αναμαρτητους φυλαχθη η ναι ημας

Ε υ λο γη τος ει Κυ ρι ε ο Θε ος των Πα τε
ε ρων η μων και αι νε το ο ον και δε δο ξα σμε
ε νον το ο νο μα α σου εις τους αι ω ω νας Α μη
ην

Γ ε ε νοι το Κυ ρι ε το ε λε ος σου εφ η μας κα
θα περ ηλ πι ι σα μεν ε πι σε ε

Ε υ λο γη το ος ει ει Κυ ρι ε ε ε ε ε ε δι
δα ξο ον με τα δι και ω μα τα α σου (τρεις)

Κ υ ρι ε κα τα φυ γη ε γε νη η θης η μιν εν
γε νε α και γε νε α ε γω ει πα Κυ ρι ε ε λε η
σον με ι ασαι την ψυ χη ην μου ο τι η μαρ τον σοι

Κ υ ρι ε προς σε κα τε ε φυ γον δι δα ξον με
του ποι ειν το θε λη μα α σου ο τι συ ει ο Θε ο
ος μου

Ο τι πα ρα σοι πη γη ζω ης εν τω φω τι
σου ο ψο ο με θα φω ως

Π α ρ α τ ρ ι ν ο ν τ ο ε λ ε ο ο ς σ ο υ ο υ τ ο ι ς γ ι
ν ω σ κ ο υ σ ι σ ε **Δ** α γ ι ο ς ο θ ε ο ς **Δ** α γ ι ο ς
Ι σ χ υ ρ ο ς **Δ** α γ ι ο ς Α θ α ν α τ ο ς ε λ ε η σ ο ν
η μ α ς **π** 9

Δ ο ξ α Π α τ ρ ι κ α ι γ ι ω κ α ι Α γ ι ω Π ν ε υ μ α τ ι **Δ**

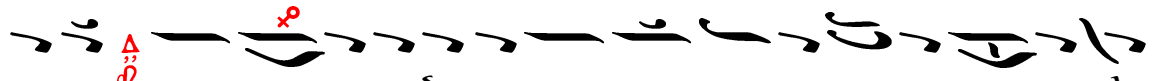
Κ α ι ν υ ν κ α ι α ε ι κ α ι ε ι ς τ ο υ ς α ι ω ν α ς τ ω ν α ι ω ν ω ν
Α μ η ν **Δ**

Α γ ι ο ς Α θ α ν α τ ο ς ε λ ε η σ ο ν η μ α ς **π** 9

Ἄσματικόν. χ

Α γ ι ι ο ς ο θ ε ε ε ο ο ς **Δ** Α α α
γ ι ι ι ο ς Ι σ χ υ υ υ ρ ο ο ς **Δ** Α α γ ι ο
ο ς Α α θ α α ν α α α τ ο ς **Δ** ε ε λ ε ε η σ ο
ο ν η η η μ α α α ς **π** 9

Σ η μ ε ρ ο ν σ ω τ η ρ ι α τ ω κ ο ς μ ω γ ε γ ο ν ε ν **Δ**
α σ ω μ ε ν τ ω α ν α σ τ α ν τ ι κ α φ ο υ κ α ι α ρ χ η γ ω ω τ η ς
ζ ω η ς η μ ω ν **π** 9 κ α θ ε λ ω ν γ α ρ τ ω θ α ν α α τ ω τ ο ν θ α

 νατον ^Δ το νι κος ε δω κεν η μιν και το με γα ε ε λε

 ε ο ο ο ος

ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΙΑΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ

Ὁ διάκονος τὰ εἰρηνικὰ

Τὰ ἕξαπλᾶ.

ᾠχος ^Π ^Δ Νη ρ

 Κυ ρι ε Ε λε ε η σον ^ν

 Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον ^β

 Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον ^Δ

 Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον ^Δ

 Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η σον ^β

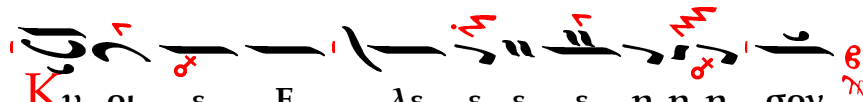
 Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η σον ^ν

Τὰ Ἄγιορείτικα (καταγραφή Μελετίου Συκιώτου).

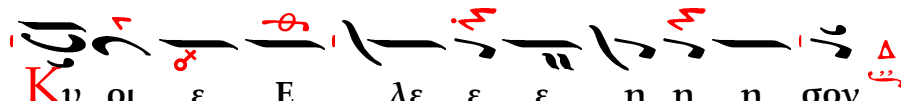
ᾠχος ^Π ^Δ Νη ρ

 Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον ^ν

 Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η η η σον ^β

 Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η η σον ^Δ

 Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η η σον ^υ

Νη ρ
Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η η η σον

Κυ υ υ ρι ε Ε λε ε ε ε ε η η η σον

Ἀθανασίου Καραμάνη.

Ἦχος ᾠδὴ Νη ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε ε λε ε η σον

Κυ ρι ε Ε ε λε η σον

Κυ ρι ε Ε λε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

Ἀντίφωνον Α΄. Ἦχος β΄. Ψαλμὸς ρβ΄ (102).

Ἦχος Δι ϑ

Στίχ. α΄. Εὐλόγει ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καὶ πάντα τὰ ἐντός μου τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ.

Τ αἰς πρε σβει αἰς τῆς Θε ο το κου Σω τε ε ερ

σω σον η μας

Στίχ. β΄. Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καὶ μὴ ἐπιλανθάνου πάσας τὰς ἀνταποδόσεις αὐτοῦ.

Τ αἰς πρε σβει αἰς τῆς Θε ο το κου Σω τε ε ερ

σωσον η μας

Στίχ. γ'. Κύριος ἐν τῷ οὐρανῷ ἠτοίμασε τὸν θρόνον αὐτοῦ, καὶ ἡ βασιλεία αὐτοῦ πάντων δεσπόζει.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτοκου Σωτεεεε

σωσον η μας

Στίχ. δ'. Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ, ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτοκου Σωτεεεε

σωσον η μας

Δόξα. Καὶ νῦν.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτοκου Σωτεεεε

σον η μας αας

Ὁ διάκονος τὴν μικρὰν συναπτὴν
καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·
Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

Ἀντίφωνον Β'. Ἦχος β'. Ψαλμὸς ρμε' (145).

Στίχ. α'. Αἶνει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον· αἰνέσω Κύριον ἐν τῇ ζωῇ μου· φαλῶ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχου.

Σωσον η μας Υι εε Θεου ο ανα

σας εκ νε κρων ψαλλον τας σοι αλ λη λθ ς ι

α

Στίχ. β'. Μακάριος, οὗ ὁ Θεὸς Ἰακώβ βοηθὸς αὐτοῦ, ἡ ἐλπίς αὐτοῦ ἐπὶ Κύριον τὸν Θεὸν αὐτοῦ.

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο α να
 ζας εκ νε κρων ψαλ λον τας σοι αλ λη λθ ς ι
 α

Στίχ. γ'. Τὸν ποιήσαντα τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν, τὴν θάλασσαν καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτοῖς.

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο α να
 ζας εκ νε κρων ψαλ λον τας σοι αλ λη λθ ς ι
 α

Στίχ. δ'. Βασιλεύσει Κύριος εἰς τὸν αἰῶνα, ὁ Θεός σου, Σιών, εἰς γενεάν καὶ γενεάν.

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο α να
 ζας εκ νε κρων ψαλ λον τας σοι αλ λη λθ ς ι
 α

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Κ αι νυν και α ει καιεις τς αι ω νας των αι ω
 νων α μην

Ο Μο νο γε νης Υι ος και Λο γος τθ Θε ου α
 θα νατος υ πα αρχων και κα τα δε ξα με νος
 δι α την η με τε ραν σω τη ρι αν σαρκω θη

ναι εκ της α γι ας Θε ο το ο κου και α ει
 παρ θε ν8 Μα ρι ι ας α τρεπτωσε νανθρω πη σας
 σταυ ρω θεις τε Χρι στε ο Θε ος θα να τω θα
 να τον πα τη η σας εις ων της α γι ας Τρι α
 α α δος συν δο ξα ζο ο με νος τω Πα τρι και
 τω Α γι ω Πνε ευ μα τι σω σον η μα α ας

Ὁ διάκονος τὴν μικρὰν συναπτὴν
 καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

ἽΟτι ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος...

Ἀντίφωνον Γ'. Ψ' αλμὸς ριζ' (117).

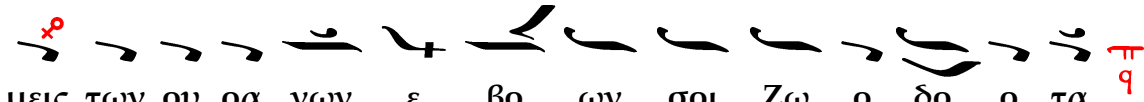

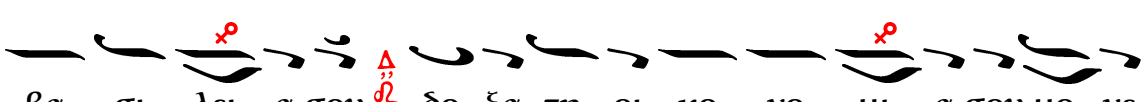

Ἦχος Ἱ Πα ρ

Στίχ. α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα
 τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Στίχ. β'. Εἰπάτωσαν δὴ πάντες οἱ φοβούμενοι τὸν Κύριον, ὅτι
 ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Στίχ. γ'. Αὕτη ἡ ἡμέρα, ἣν ἐποίησεν ὁ Κύριος· ἀγαλλιασώμεθα
 καὶ εὐφρανθῶμεν ἐν αὐτῇ.

Του λι θου σφρα γι σθεν τος υ πο των Ι ου δαι ων
 και στρα τι ω των φυ λα σσον των το α χραν τον σου σω ω
 μα α νε ε στης τρι η με ρος Σω τηρ δω ρου με
 νος τω κο σμω την ζω ην δι α του το αι δυ να α

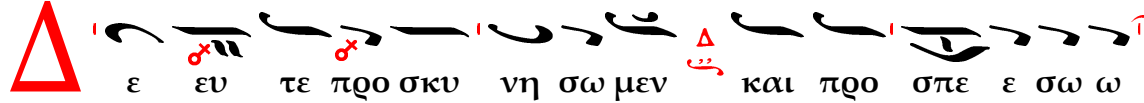

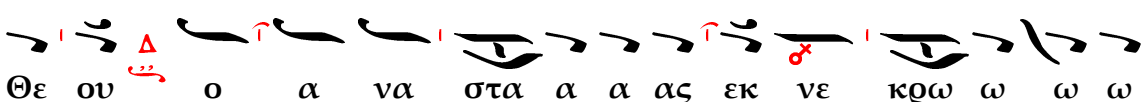
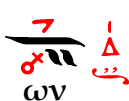

 μεις των ουρανων εβων σοι ζωοδοοτα

 δοοξατη αναστασει σου Χριστε δοοξατη

 βασιλει σου δοξατη οικονομια σου μονε

 φιλανθρωωπε τὸ τέλος πεεεε

ΜΙΚΡΑ ΕΙΣΟΔΟΣ

Εισοδικόν. Ἦχος β΄.

(Ἐὰν εἰσοδεύουν πολλοὶ ἱερεῖς, ψάλλουν αὐτοὶ τὸ εἰσοδικόν).

Ἦχος Δι-θ

 ε ευτε προσκυνησωμεν και προσπεσωω

 μεν Χριστω ωωωωωω σωσον ημας Υιεε

 Θεου οανασταααας εκνεκρωωωω

 ων

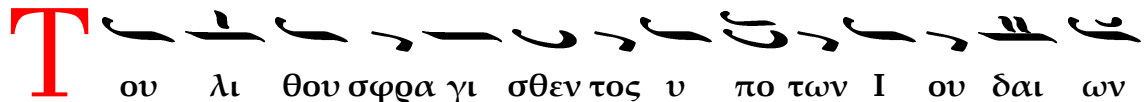
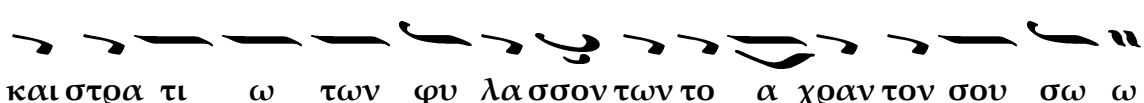

ὁ β' χορός:

 ψαλλον τας σοι αλληλυσια

Τὸ ἀναστάσιμον ἀπολυτίκιον.

(ψάλλεται ὑπὸ τῶν ἱερέων, ἐὰν τελεῖται συλλειτουργῶν)

Ἦχος Παφ

 Του λιθου σφραγισθεντος υπο των Ιουδαιων

 και στρατιωτων φυλασσοντων το αχραντον σου σωω

 μα ανεστης τριημερος Σωτηρ δωρου με

νος τω κο σμωτηνζωην δι α του το αι δυ να α
 μεις των ου ρα νων ε βο ων σοι Ζω ο δο ο τα
 δο ο ξα τη α να στα σει σου Χρι στε δο ο ξα τη
 βα σι λει α σου δο ξα τη οι κο νο μι α σου μο νε
 φι λα αν θρωω πε

Εἶτα τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ.

Ἰωάννου τοῦ Προδρόμου. Ἀπολυτίκιον.

Ἦχος Δι-Θ

Μνη η μη δι και ς μετ εγ κω μι ι ι
 ων σοι δε αρ κε σει η μαρ τυ ρι α τϛ Κυ ρι ς
 Προ οδρο με α νε δει χθης γαρ ον τως και Προ φη
 των σε βα σμι ω ω τε ρος ο τι και εν ρει
 θροις βα πτι σαι κα τη ξι ω θηστον κη ρυτ το μενον
 ο θεν της α λη θει ας υ περ α θλησας χαι αι αι αι
 ρων ευ ηγ γε λι σω και τοις εν α δη Θε ον φα νε
 ρω θεν τα εν σαρ κι τον αι ρον τα την α μαρ

τι αν τξ κο ο ο σμξ και πα ρε χον τα η μιν το
με γα ε ε ε λε ος

Ἀπολυτίκιον. Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου.

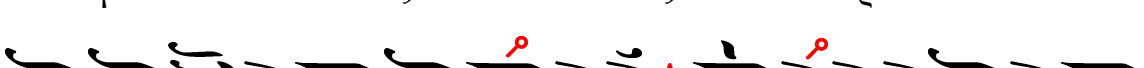
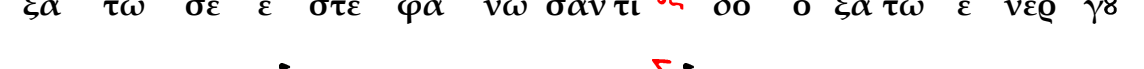
Ἦχος Δι-θ

Aπο ο στο λε Χρι στω τω Θε ω η γα πη
με ε ε νε ε πι τα χυ νον ρυ σαι λα ον α να
πο λο ο γη τον δε χε ται σε προ σπι ι πτον τα ο
ε πι πε σο ντα τω στη θει κα τα δε ξα με νος ον
ι κε τευ ε Θε ο λο γε και ε πι μο νον νε φος ε
θων δι α σκε δα α α σαι αι τξ με νος η
μιν ει ρη νη και το με γα ε ε ε λε ος

Ἀπολυτίκιον. Ἁγίου Ἀντίπα.

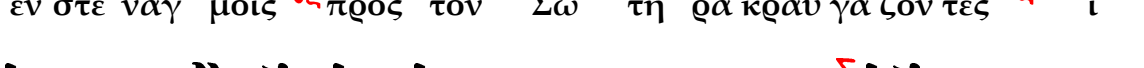
Τῆς ἐρήμου πολίτης. Ἦχος Πα ρ

Mυ ρο βλυ την τον θει ον και μαρ τυ ρων τον συ να
θλον τον πα νευ κλε η Ι ε ρα αρχη και Περ γα α μξ
τον προ ε δρον τι μη σω μεν Α ντι παν οι πι στοι ως
τα χι στον και με γαν ι α τρον της δει νης ο

 δο ντων νο ο σϛ και προς αυ τον α πο ψυ χης βο η

 σω μεν δο ο ξα τω σε δο ξα σαντι Χρι στω δο ο

 ξα τω σε ε στε φα νω σαντι δο ο ξα τω ε νερ γϛ

 ντι δι α σϛ πα σιν ι α α μα α τα

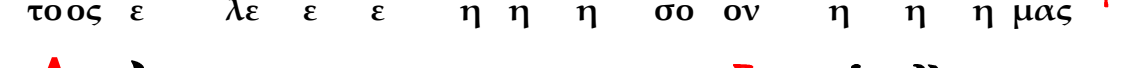
Κοντάκιον τῆς Κυριακῆς Τελώνου-Φαρισαίου.
 (ψάλλεται ὑπὸ τῶν ἱερέων, ἐὰν τελεῖται συλλείτουργον)

Ἐπεφάνης σήμερον. Ἦχος Βου ϛ

Φ α ρι σαι ϛ φυ γω μεν υ ψη γο ρι ι ι

 ι ι αν και Τε λω νϛ μα θω μεν το τα πει νον

 εν στε ναγ μοις προς τον Σω τη ρα κραυ γα ζον τε ϛ ι

 λα θι μο νε η μι ιν ευ δι α αλλα α κτε
 * * *

Ἄτερον Τρισάγιον εἰς ἦχον α΄.
 Ὑπὸ Μανουήλ Πρωτοψάλτου (+ 1819).

Ἦχος Πα ϟ

Α^{Πα} μην **Α** γι ο ϛ ο Θε ε ο ϛ Α α γι ο ο ο ϛ

 ι σχυ υ ρο ο ο ϛ Α α γι ι ο ο ϛ α θα α να α

 το ο ϛ ε λε ε ε η η η σο ον η η η μα ϛ

Α γι ο ϛ ο Θε ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ϛ

Α γι ος ι σχυ ρο ο ος Α α γι ο ος α

θα α να α τος ε λε ε ε η η η σον η η η

μας

Δ ο ξα Πα τρι ι ι και Υι υι ω και Α γι ω

ω Πνε ευ μα α α τι

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω

νων α μη ην

Α γι ι ος α θα α να α α α τος ε ε λε

ε η η σο ον η η η η μας

Δύναμις Ἰωάννου Ἀρβανίτη. Ἔχος ἦ Πα

Ν ^{Πα} ε ε Δυ υ υ υ υ υ υ υ να α α α α α

μι ι ι ις

Α ^{Πα} α α α α α α α α α α γι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι χι ι ι Α

α γι ι ι ο ο ο ος ο ο ο ο ο ο ο

ο ο Θε ε ε ε ο ο Θε ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο χο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

χο ο ο Α γι ο ος ο ο ο ο Θε ε ο

ο ο ο ο ος

A^{Πα} α α α α α α α α α α α γι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι χι ι ι Α

α γι ι ι ο ο ο ος ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι σχυ υ υ υ ι ι σχυ ρο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο χο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

χο ο ο Α γι ο ος ι ι ι ι ι σχυ υ ρο

ο ο ο ο ος

A^{Πα} α α α α α α χα α α α α γι

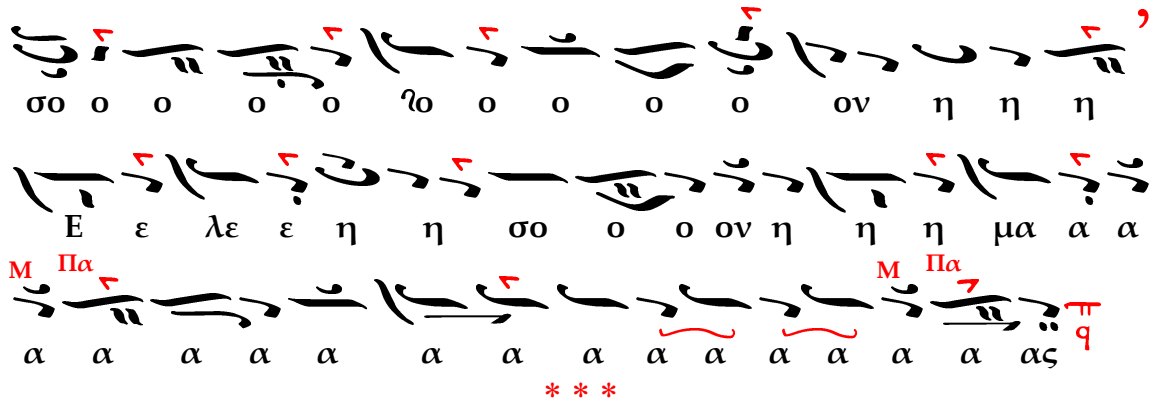
ι ι ι ι Α α α α α α α γι ι ι ος

A^{Κε} θα α α α χα α α α α να α α α α

M α λιε ε **A**^{Κε} θα α να α το ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ος

E^{Πα} λε ε ε ε ε ε η η η η η η η η

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ

Ὁ ἀναγνώστης· Ψαλμὸς τῷ Δαβίδ. Προκείμενον ἦχος α΄.

Ὁ διάκονος· Πρόσχωμεν.

Ὁ ἀναγνώστης τὸ προκείμενον καὶ τὸν στίχον αὐτοῦ.

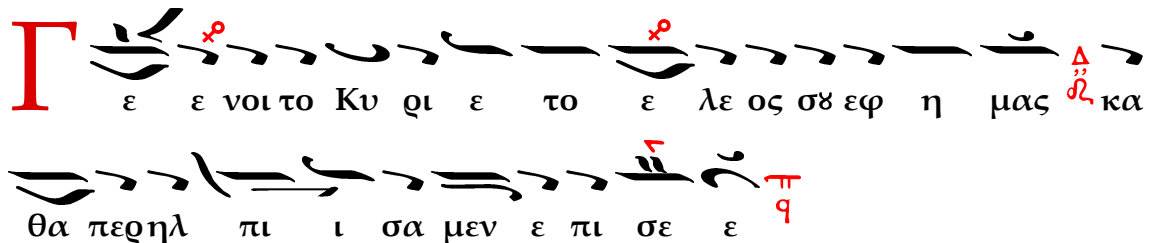
(Ψαλμὸς λβ΄).

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ’ ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ. (λβ΄ 22)

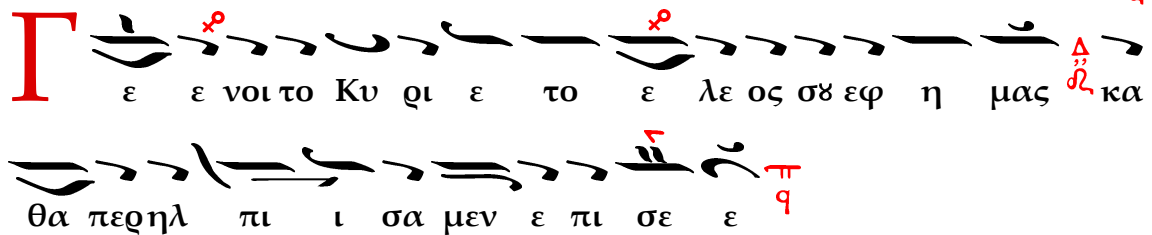
Στίχ. Ἀγαλλιᾶσθε, δίκαιοι, ἐν Κυρίῳ, τοῖς εὐθέσι πρέπει αἴνεσις. (λβ΄ 1)

Ἦ οὐ ψάλτης.

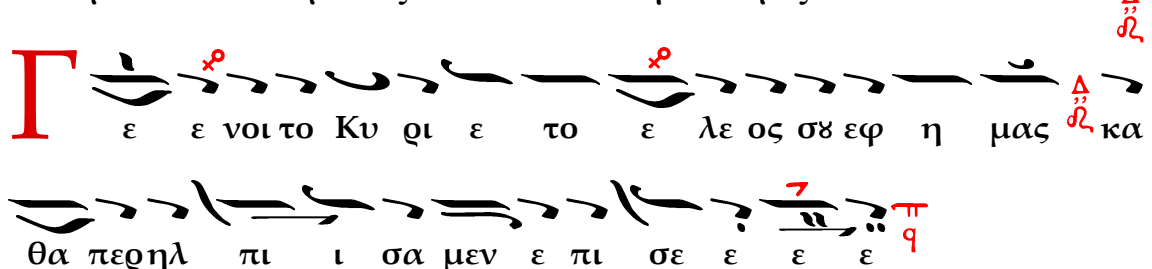
Ἦχος 7 Πα ρ

Στίχ. Ἀγαλλιᾶσθε, δίκαιοι, ἐν Κυρίῳ, τοῖς εὐθέσι πρέπει αἴνεσις. Δ 2 2

Στίχ. Τῷ λόγῳ Κυρίου οἱ οὐρανοὶ ἐστερεώθησαν, καὶ τῷ πνεύματι τοῦ στόματος αὐτοῦ πᾶσα ἡ δύναμις αὐτῶν. Δ 2 2

Ὁ διάκονος· Σοφία.

Ὁ ἀναγνώστης·

Πρὸς Τιμόθεον Β΄ Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ ἀνάγνωσμα.

Ὁ διάκονος· Πρόσχωμεν.

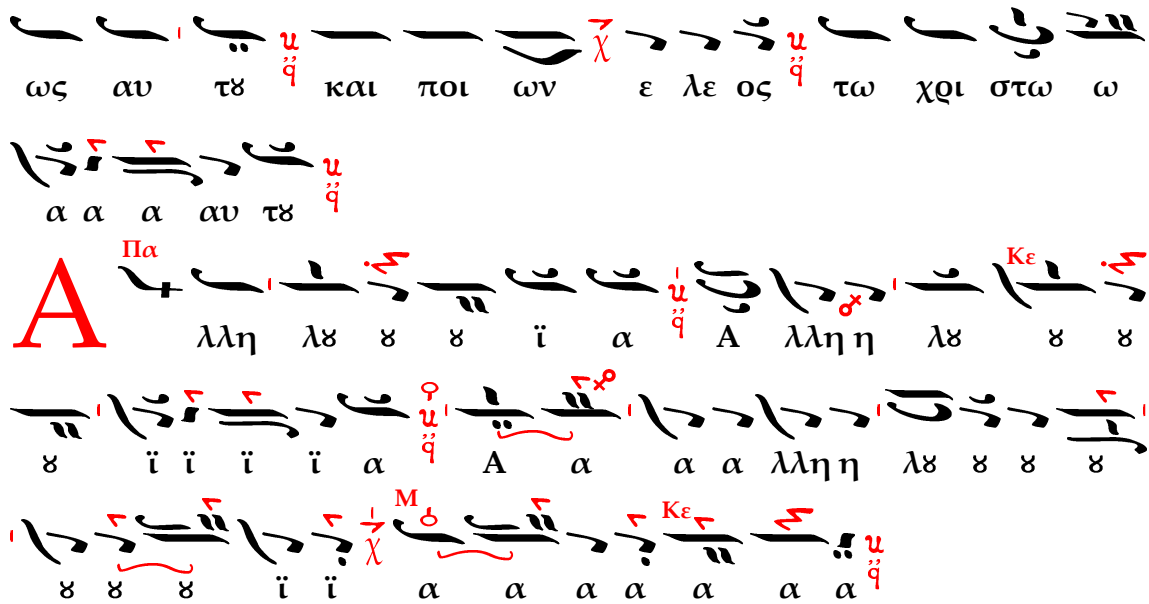
(Β΄ Τιμ. γ΄ 10-15)

Τέκνον Τιμόθεε, παρηκολούθηκάς μου τῇ διδασκαλίᾳ, τῇ ἀγωγῇ, τῇ προθέσει, τῇ πίστει, τῇ μακροθυμίᾳ, τῇ ἀγάπῃ, τῇ ὑπομονῇ, τοῖς διωγμοῖς, τοῖς παθήμασιν, οἷά μοι ἐγένετο ἐν Ἀντιοχείᾳ, ἐν Ἰκονίῳ, ἐν Λύστροις· οἷους διωγμοὺς ὑπήνεγκα· καὶ ἐκ πάντων με ἐρρύσατο ὁ Κύριος. Καὶ πάντες δὲ οἱ θέλοντες εὐσεβῶς ζῆν ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ διωχθήσονται. Πονηροὶ δὲ ἄνθρωποι καὶ γόητες προκόψουσιν ἐπὶ τὸ χεῖρον, πλανῶντες καὶ πλανώμενοι. Σὺ δὲ μένε ἐν οἷς ἔμαθες καὶ ἐπιστάθης, εἰδὼς παρὰ τίνος ἔμαθες, καὶ ὅτι ἐκ βρέφους τὰ ἱερά γράμματα οἶδας, τὰ δυνάμενά σε σοφίσαι εἰς σωτηρίαν, διὰ πίστεως τῆς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ.

Ἀλληλούϊα (γ). Ἦχος α΄. (Ψαλμὸς ιζ΄).

Ἦχος ᾠδῆς Κε ς

Πα **A** λλη λϑ ϑ ϑ ï α **Κε** A λλη η λϑ ϑ ϑ
ϑ ï ï ï ï α A α α α λλη η λϑ ϑ ϑ
ϑ ϑ ï ï ï ï α
Χ **O** Θε ος ο δι δϑς εκ δι κη σεις ε μοι και
υ πο τα ξαςλα ϑ ϑ ϑ ϑς υπ ε ε ε με
Πα **A** λλη λϑ ϑ ϑ ï α **Κε** A λλη η λϑ ϑ ϑ
ϑ ï ï ï ï α A α α α λλη η λϑ ϑ ϑ
ϑ ϑ ï ï ï ï α
Χ **M**ε γα λυ νων τας σω τη ρι ας τϑ βα σι λε

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

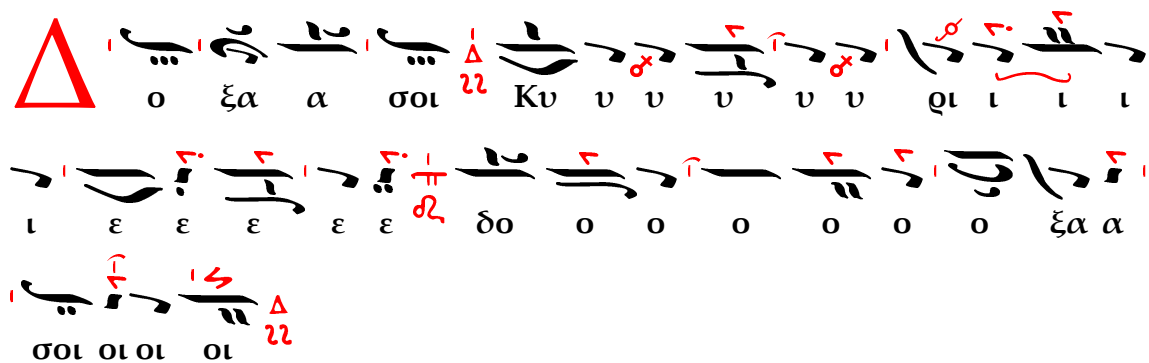
Κυριακῆς ΙΓ' Λουκᾶ

(παραβολὴ τελώνου καὶ φαρισαίου)

Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶ (ιη' 10-14).

Εἶπεν ὁ Κύριος τὴν παραβολὴν ταύτην· Ἄνθρωποι δύο ἀνέβησαν εἰς τὸ ἱερὸν προσεύξασθαι, ὁ εἷς Φαρισαῖος καὶ ὁ ἕτερος τελώνης. Ὁ Φαρισαῖος σταθεὶς πρὸς ἑαυτὸν ταῦτα προσηύχετο· Ὁ Θεός, εὐχαριστῶ σοι ὅτι οὐκ εἰμι ὡσπερ οἱ λοιποὶ τῶν ἀνθρώπων, ἄρπαγες, ἄδικοι, μοιχοί, ἢ καὶ ὡς οὗτος ὁ τελώνης· νηστεύω δις τοῦ σαββάτου, ἀποδεκατῶ πάντα ὅσα κτῶμαι. Καὶ ὁ τελώνης μακρόθεν ἐστῶς οὐκ ἤθελεν οὐδὲ τοὺς ὀφθαλμοὺς εἰς τὸν οὐρανὸν ἐπάραι, ἀλλ' ἔτυπεν εἰς τὸ στήθος αὐτοῦ λέγων· Ὁ Θεός, ἰλάσθητί μοι τῷ ἁμαρτωλῷ. Λέγω ὑμῖν, κατέβη οὗτος δεδικαιωμένος εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ ἢ ἐκεῖνος· ὅτι πᾶς ὁ ὑψῶν ἑαυτὸν ταπεινωθήσεται, ὁ δὲ ταπεινῶν ἑαυτὸν ὑψωθήσεται.

Ἦχος ἰὲ Δι

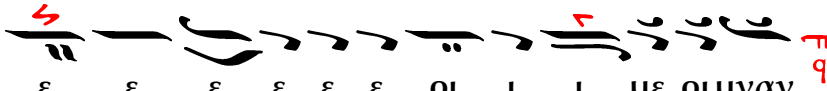

ΧΕΡΟΥΒΙΚΑ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ ΠΕΤΡΟΥ ΛΑΜΠΑΔΑΡΙΟΥ

Τῆ Δευτέρᾳ.

Ἦχος ᾠ Πα ρ

Ο ^{Πα} ^Μ ^{Νη}
ι τα α α α α α α α α α α α α
^{Ζω} ^Μ ^{Πα}
χε ε ε ε ε ε ε ε ε ρου ου ου ου χε
^{Δι}
ρου βι ι ι ι ι ι ι μ μ υ υ υ σι ι ι
^{Πα} ^{Δι}
ι ι ι κω ω ως ει κο νι ι ι ι ι ι
^{Πα} ^{Δι}
ι ι ι ι ζο ο ο ο ον τες και αι αι αι τη
^{Δι} ^{Πα}
η η η η η η η ζω ω ο ο ποι οι οι οι
^{Δι} ^{Πα} ^{Δι}
οι οι οι οι οι ζω ο ποι ω ω ω ω ω ω ω Τρι
^{Κε}
α α α α α α α α α α α α α α
α α α α α τρι α α α δι ι ι ι ι ι ι ι
^{Πα}
ι τον τρι σα α α α γι ο ον υ υ υ υ υ υ
μνο ο ον προ σα α α α α α δο ο ο ο ον
^Μ ^{Πα}
τε ε ε ες πα α σα αν την βι ω ω τι ι
ι ι ι ι ι ι βι ω τι ι κη η η η η η η
^{Ζω} ^{Πα}
η ην α πο θω ω ω με θα α με ε ε

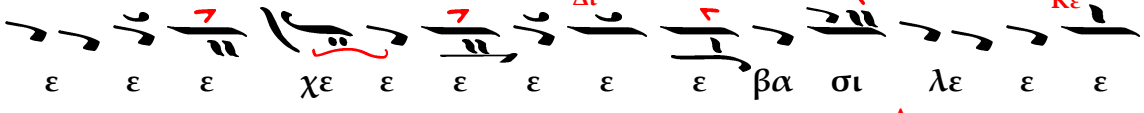
 ε ε ε ε ε ε ρι ι ι με ριμναν ^π₉

Ω^{Πα}

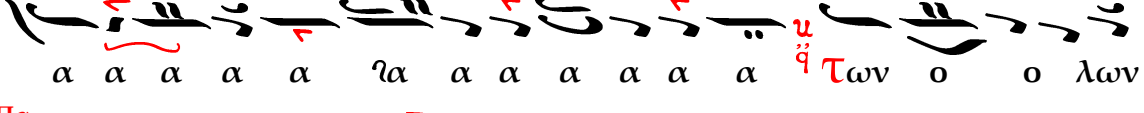
 ω ως το ο ο ο ο ο ον Βα

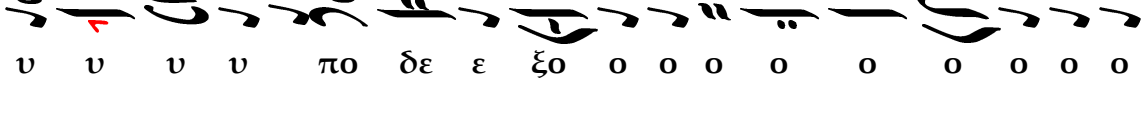
 α α σι λε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

 ε ε ε χε ε ε ε ε ε βα σι λε ε ε

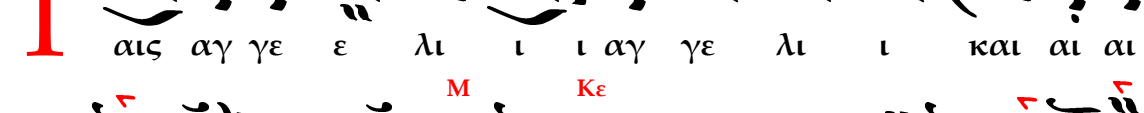
 α α α α α γα α α α α α ^υ₉ των ο ο λων

Πα

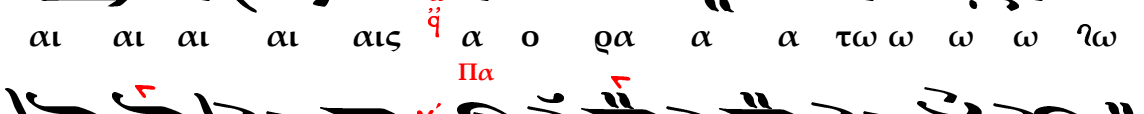
 υ υ υ υ πο δε ε ξο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

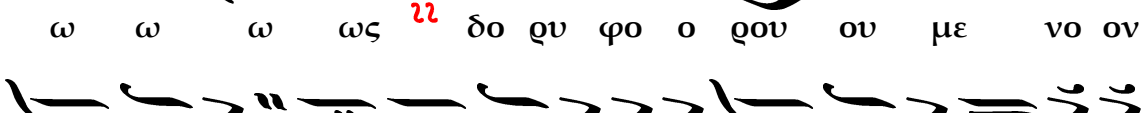
 με ε ε ε ε νοι ^π₉

Τ^{Πα}

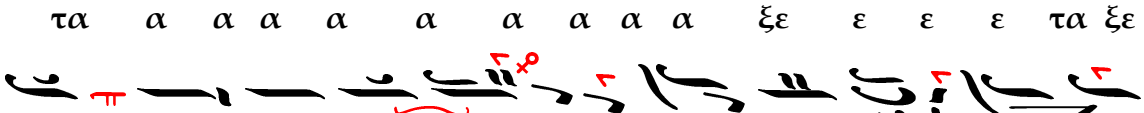
 αις αγ γε ε λι ι ι αγ γε λι ι και αι αι

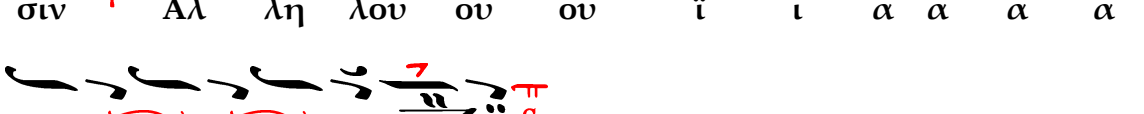
 αι αι αι αι αις ^υ₉ α ο ρα α α τω ω ω ω γω

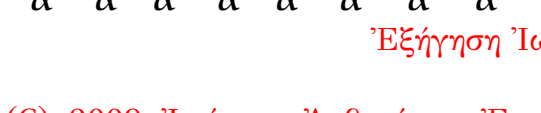
 ω ω ω ως ^υ₉ δο ρυ φο ο ρου ου με νο ον

 τα α α α α α α α α α ξε ε ε ε τα ξε

 σιν ^π₉ Αλ λη λου ου ου ι ι α α α α

 α α α α α α ^π₉

Ἐξήγησις Ἰωάννη Ἀρβανίτη.

(C) 2009 Ἰωάννης Ἀρβανίτης. Ἐπιτρέπεται ἐλεύθερα ἡ χρήση στὶς Ἱερὲς Ἀκολουθίαις τῆς Ἐκκλησίας. Γιὰ κάθε ἄλλη χρήση ἀπαιτεῖται ἡ ἄδεια τοῦ ἐξηγητοῦ.

Λειτουργικά Ἰωάννου Ἀρβανίτη.

Ἦχος Ἱ Πα ρ

Κ ^{Πα} υ ρι ε Ε λε ε ε ε η σον ₉

Κ ^{Πα} υ ρι ε Ε λε ε η σον _{Δ 9}

Κ ^{Δι} υ ρι ε Ε λε η σον _{Δ 9}

Κ ^{Πα} υ ρι ε Ε λε ε ε ε η η σον ₉

Π ^{Πα} α ρα α σχϞ Κυ υ υ υ ρι ε ₉

Π ^{Πα} α ρα α σχϞ Κυ υ ρι ε _{Δ 9}

Π ^{Πα} α ρα σχϞ Κυ υ ρι ι ε _{Δ 9}

Π ^{Δι} α ρα α σχϞ Κυ ρι ε _{Δ 9}

Π ^{Πα} α ρα σχϞ Κυ ρι ε ₂₂

Π ^{Πα} α ρα α α σχϞ Κυ υ υ ρι ι ε ₉

Σ ^{Πα} οι Κυ υ ρι ι ε ₉

Κ ^{Πα} αι τω πνευ μα τι ι σα ₉

Α ^{Πα} γα πη η σω σε Κυ υ ρι ε η ι σχυ υς

^{Δι} _{Δ 9} μϞ Κυ ρι ος ₉ ςε ρε ε ω μα α α μϞ _{Δ 9} και ^{Πα}

κα τα φυ γη η η η η μϛ και αι ρυ υ ψη ης

μϛ

Α Πα γα πη η η η σω σε Κυ υ

ρι ε ε η ι ι σχυ υ υ υ υς μϛ Κυ ρι

ος σε ρε ω μα α α α μϛ ϛ ϛ ϛ ϛ

Πα και κα α τα φυ υ γη η η η η μϛ και αι

ρυ υ υ υ ψη η η η ης μϛ

Π Πα α τε ρα Υι ον και Α γι ον Πνευ μα

Τρι α δα ο μο ου ου ου σι ον και αι α α

χω ω ρι ι σον

Τὸ Σύμβολον τῆς πίστεως.

Πιστεύω εἰς ἓνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων. Καὶ εἰς ἓνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων· φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρί, δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο. Τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα. Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα. Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ κατὰ τὰς Γραφάς. Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρὸς. Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς, οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος. Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ

συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλήσαν διὰ τῶν προφητῶν. Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν. Ὁμολογῶ ἐν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν. Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.

Ε^{Πα} ε λε ον ει ρη η νης ^{Δι} θυ σι αν αι
νε ε σε ε ως ^Π ⁹

Κ^{Πα} αι με ε τα α τϛ Πνευ μα το ος σϛ ^{Δι} ⁹

Ε^{Πα} ε χο μεν προς τον Κυ ρι ι ον ^{Δι} ⁹

Α^{Πα} α ξι ο ον και αι δι ι και αι ον ^Μ ^{Πα} ^Π ⁹

Α^{Πα} γι ος Α γι ος Α α γι ος Κυ ρι ος Σαβ

βα ωθ ^{Δι} ^{Δι} πλη η ρης ο ϛ ρα νο ος και η γη της ^{Πα}

δο ο ξη ης σϛ ^Π ⁹ ω σα αν να α εν τοις υ ψι

ι ζοις ^{Δι} ^{Δι} ευ λο γη με νος ο ερ χο ο ο με

νο ος εν ο νο ο μα τι Κυ ρι ι ου ^{Δι} ^{Δι} ω

σαν να α α ο εν τοις υ ψι ι ι ι ζοις ^Π ⁹

Α^Μ α μην ^Π ⁹

Α^Μ α α α μη η η η η η η ην ^{Πα} ^Π ⁹

Σ ^{Πα} ε υ μνϝ ϝ ϝ ϝ ϝ ϝ μεν σε
Ευ λο γϝ ϝ ϝ ϝ μεν ^{Δι} σοι ευ χα ρι
στϝ ϝ μεν Κυ υ ρι ι ε ^{Πα} και δε ο
με θα α σϝ ^{Δι} ο Θε ε ο ος η η μων ^{Πα}

Νῦν σε ὑμνοῦμεν, Κύριε, καὶ σὲ παρακαλοῦμεν
ζηρίξον ἡμᾶς, Εὐσπλαγχνε ἐν θλίψεσι τοῦ βίου.

Ἐτονίσθησαν περὶ τὸ , α ᾿ ϧ πς', συνεπληρώθησαν καὶ ἐκαλλωπίσθησαν
μικρὸν τῇ κγ' Ἰουλίου τοῦ , βδ'. Ι.Α.

Ἄξιον ἐστίν, παρ' ἐμοῦ Ἰωάννου , τοῦπίκλην Ἀρβανίτη.

Ἦχος ᾠ Πα ρ

^{Πα} Α ξι ον ε ϝ ιν ω ως α λη η θω ω ως ^{Δι}
μα κα ρι ι ζειν σε ε την Θε ο το ο
ο ο κο ο ο ον ^{Δι} την α ει μα κα α ρι ι
ϝ ον και πα α να μω ω ω ω μη η η η τον ^{Δι}
^{Πα} και μη τε ε ρα του Θε ε ου ου η η μω ω
ω ων ^{Δι} την τι μι ω τε ε ρα αν τω ω ωων Χε
ϝ ϝ βι ιμ και ε εν δο ο ξο ο τε ε ε ε
^{Πα} ραν ^{Δι} α συγ κρι ι ι ι τως τω ων Σε ε ρα α

φι ι ι ι μ την α δι α φθο ο ο ρως Θε
 ον Λο ο ο ο γον τε ε κϛ ϛ ϛ ϛ σα α α
 αν την ο ον τω ω ως Θε ε ο ο το ο ο ο
 κον σε ε ε ε με γα α λυ υ νο ο με ε ε
 ε ε ε ε εν

Συνετέθη κατ' έτος , α ϧ πδ ' , Ιανουαρίου χγ ' , έν τινι Goody's.
 Άντεγράφη , α ϧ γ ' , Δεκεμβρίου δ ' , έν τῆ ημέρα των κατά κόσμον
 γενεθλίων μου. I.A.

Άξιον έστίν, παρ' έμοϋ Ιωάννου, κατά τὸ ὕφος τῶν νεωτέρων.

Ἦχος ♯ Πα ϕ

A ξι ι ον ε ςι ι ιν ω ω ως α α
 λη θω ω ως μα κα ρι ι ζει ει ν σε ε ε
 τη η η η ην Θε ο ο ο το ο ο ο κον την
 α α ει μα κα α α ρι ι ι ι ζον και αι
 πα να μω ω μη η το ο ον και μη τε ε ε ε
 ε ε ε ε ε ρα α α τϛ ϛ Θε ε ϛ ϛ ϛ
 ϛ ϛ η η η η μων τη η ην τι ι μι ω
 τε ε ε ε ραν τω ων Χε ρϛ ϛ βι ι μ

και αι ε εν δο ξο τε ε ε ε ραν α συγ
 κρι ι ι ι ι ι ι ι ι τω ως τω ων Σε ε ε
 ε ε ε ρα α α α φι ι ιμ τη ην α α
 δι α φθο ο ο ο ο ο ο ρως Θε ον Λο ο ο
 ο γο ο ο τε ε ε κϋ ϋ ϋ ϋ σαν την
 ο ο ον τω ως Θε ο το ο ο ο κο ο ον
 σε ε ε ε ε ε ε ε με ε γα α λυ υ υ
 υ υ νο ο ο με ε ε ε ε ε ε ε ε ε
 εν

(κθ' Ιουλίου - δ' Αύγ. , βδ', Ι.Α.)

Παντάνασσα Πανύμνητε, προνοία μητρική
 τούς σους ύμνουῦντας φύλαττε τούς ἐν Ἀμερική.

Νεκταρίου Βλάχου. Ἦχος $\frac{4}{9}$ Πα ρ

Α ξι ον ε ε στι ιν ω ως α α λη η θω ως
 μα α κα α ρι ι ι ι ι ζει ειν σε ε ε
 την Θε ε ε ο ο ο το ο ο ο κον την α α
 ει μα κα ρι ι ι στο ον και αι αι πα α
 να α α μω ω μη η η το ον και μη τε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ρα α α του ου ου Θε ε
 ε ου ου η η η μων την τι μι ι ω
 τε ε ε ε ρααν των Χε ρου ου ου βι ι ι ι μι
 και εν δο ξο τε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
 ρα α α αν α συγ κρι ι ι ι ι τω ω ως
 τω ω ων Σε ε ρα α α φι ι μι τη ην α δι ι
 α φθο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ρω ως
 Θε ον Λο ο ο γο ο ον τε ε ε κου ου ου ου
 σαν την ο ο ο ο ο ο ο ο ο ον τω ως Θε ο
 το ο ο ο ο κο ο ο ον Σε ε ε ε ε ε ε με
 ε γα α λυ υ υ υ υ νο ο ο ο με ε ε ε ε
 ε ε ε ε ε ε εν

Γρηγορίου Πρωτοφάλτου († 1822)

Ἦχος ♯ Πα ρ

Α ξι ον ε στι ιν ως α λη η η θω ως
 μα κα ρι ζει ει ν σε την Θε ο ο το ο ο ο κο ο ν

την α ει μα κα α ρι ι στον και πα να μω
 μη η η τον και μη τε ε ρα α τϛ ϛ Θε ε ε ϛ
 ϛ ϛ η η η μω ων την τι μι ω τε ραν των Χε
 ρϛ ϛ ϛ βι μι και εν δο ξο τε ε ε ραν α συγ
 κρι ι ι τω ω ως τω ω ων Σε ε ρα α α
 φμι την α δι α α φθο ο ο ο ρω ω ως Θε ο
 ο ο ον Λο ο ο γον τε ε κϛ ϛ ϛ σα αν την
 ο ον τως Θε ο το ο κο ον σε με γα α λυ υ υ υ
 υ νο ο ο ο με ε ε εν

Κοινωνικόν. Θεοδώρου Φωκαέως.

Ἦχος ♯ Πα ϕ

Α ι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι
 αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι
 αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι νει
 ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει
 ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει

υ υ υ υ ρι ο ο ο ο ον ε ε ε ε ε ε
 ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε χε ε ε
 ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
 χε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
 ε ε ε ε ε εκ τω ω ω ω ω ων
 ε εκ τω ω ων ου ου ου ου ου ου ου ου
 ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου
 ου ου ου υ ου ου ου ου ου ου ου ου ου
 εκ τω ω ων ου ου ου ου ου ου ου ου ου
 ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου
 ου ου ου χου ου ου ου ου ου ου ου ου
 των ου ου ου ου ρα α νω ω ω ων α λιε ε
 ε λιε ρα ρα α λιε ρα α λιε λιε λιε ρα ρα λιε ε λιε
 ρα α λιε λιε ρα α α λιε ρα ρα α λιε ρα α λιε ε λιε ρα
 ρα λιε ε ε ε λιε ρα α α λιε ε λιε ρα
 λιε ε ε λιε ρα α α λιε ε λιε ρα ρα λιε ε ε λιε

ρα α λε ρα α ρα τε ε λε ρα τε ε ε λε ρα
 α α λε ε λε ρα α λε λε ρα λε ρα α λε
 ρα α α ρα λε ε Αλ λη λου ου ου ου ι α
 α α α α α α

Ἦχος Δι-θ

Ει δο μεν το φω ως το α λη θι νον ε λα βο
 μεν Πνευ μα ε που ρα νι ον ευ ρο μεν πι σιν α λη
 θη α δι αι ρε τον Τρι α δα προ σκυ νυ υ υ υ
 τες αυ τη γαρ η μας ε ε σω σε ε εν

Ἦχος Δι-θ

Πλη ρω θη η τω το στο μα η μων αι νε σε
 ως ος Κυ ρι ε ο πως α νυ μνη σω μεν την δο ο
 ξαν ος ο τι η ξι ω σας η μας των α
 γι ων ος με τας χειν μυ στη ρι ι ι ι ων τη ρη σον
 η μας εν τω σω α γι α σμω ω ο λην την η
 με ε ραν με λε των τας την δι και ο συ υ νη ν ος

Α λλη λϑ ι̇ α Α λλη λϑ ι̇ α Α λλη
λϑ ι̇ α α α

Ἦχος Δι-θ

Ε ι η το ο νο μα Κυ ρι ϑ ευ λο γη με

νον α πο τϑ νυν και ε ως τϑ αι ω ω νος (δις)

Τ ο ο νο μα Κυ ρι ϑ ει η ευ λο γη

με ε ε ε ε νο ο ο ο ν α πο τϑ νυν και ε ως

τϑ αι ω ω νο ο ος